

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 44/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 20.септембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Да констатујемо да је присутан:

- заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- пуномоћник оштећених Наташа Кандић,
- опт.Ђукић Жељко је ту са браниоцима Горданом Божиловић Петровић и Владимир Петровић.

Веће је у истом саставу.

Записничар је Наташа Арсић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим Вас сведока Сарап Драгана, позвали смо за данас сведока Сарап Драгана.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, поново смо Вас позвали обзиром да се поступак поново води у односу на оптуженог Ђукић Жељка, предмет је укинут и враћен на поновно суђење тако да смо у прилици да неке доказе изведемо поново, између осталих то сте и Ви. Реците ми сада да ли има неких измена у погледу Ваших личних података у односу на 15.04.2009. године?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, све је исто као и пре.

Пред судом је сведок Сарап Драган, са подацима као у списима предмета и то са записника о главном претресу од 15.04.2009. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, требате да нам

кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре почетка сведочења положићете заклетву, тако што је текст испред Вас и Ви ћете га гласно прочитати.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Важи. Могу да почнем, је ли? Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Оно о чему смо прошли пут разговарали и оно што сте прошли пут сведочили, односи се на догађаје који су се одиграли 1999. године у Подујеву, везано за ангажовање Вас у јединици «Шкорпиони» и даље у резервном саставу САЈ-а, Ваш одлазак у Пролом Бању, затим у Подујево и Ваша сазнања о томе како су цивили, њих 14 лишени живота тога дана. Хоћете да нам у најкраћим цртама то поновите.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Хоћу да се држим први пут како сам, прошли пут сам дао изјаву како сам кренуо из Шида?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остајете при оној изјави од прошли пут?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, остајем када смо кренули из Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли нешто што нам нисте рекли прошли пут, а сматрате да је важно за овај поступак?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико се ја сећам прошли пут сам рекао све како сам шта сам знао и шта сам имао сазнања и остајем при тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и реците ми још везано за то како сте, кажете кренули из Шида, па дошли до Пролом Бање и тако даље, ту остајете при оном свом исказу у том делу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, да смо из Пролом Бање отишли у Подујево, да смо тамо били не знам сад не могу тачно да се сетим, али неких можда непун сат времена, два сата не знам тачно не могу сада да временски кажем, али из Пролом Бање смо отишли у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у погледу датума колико сте дана провели у Пролом Бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам тачно, али знам да и прошли пут нисам, не могу сад тачно да се сетим да ли је то 3, 4, 5 дана, али пар дана смо се задржали у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па 3, 4, 5, 24. је почело бомбардовање, ово је било 28. онда јесте ишли пре или после бомбардовања, мислим је ли бомбардовање већ било почело?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ми смо, ја мислим бомбардовање је кренуло када смо из Шида кренули, већ је било бомбардовање, е онда смо отишли у Пролом Бању, били тамо пар дана, сад не знам тачно датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да нам кажете како је у то време изгледао оптужени Ђукић Жељко?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко Ђукић изгледао је висок, снажан, јак, смеђе косе, онако косу је имао отприлике средњу, ништа специфично нормално онако само што је био крупније грађе. Имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упадљиве крупне грађе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упадљиво крупне грађе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Имао је око 130 можда тако између 130, не могу сад тачно али био је крупнији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на његов изглед сада погледајте га?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је крупнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупнији него сада?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, био је мало крупнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао браду?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ништа да је то сад нешто специфично брада нека дугачка, али можда ако је оно кад не могу сада да се сетим да ли је можда био необријан или тако нешто, али није имао браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите нам онда где сте Ви били у Подујеву значи када је стигао аутобус, где сте из аутобуса отишли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када је стигао аутобус били смо у аутобусима, док нису почели сви излазити из аутобуса, е онда смо и ми изашли из аутобуса и стојали смо ту на центру, на центру села, центру Подујева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам кажете са ким сте били у друштву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је ту нас доста, доста из аутобуса, свако је стојао са неким у групама, а ја сам стојао на центру тог места, док неко, био сам у друштву Ђукића Жељка, био је Предраг Рисовић, био је сад не могу тачно ко је са ким у групама седео, али било нас је доста ту, то је било око можда 40-50 људи на улицама у групи стојало, све док неко није дошао и рекао да се наместимо у собе, у куће да станујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Вама рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, мени лично нико није рекао него су људи рекли да се улази у куће и да као, почели су да улазе у куће да се намештају да станују у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и са ким сте Ви ушли и како сте ушли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја нисам ушао, ми смо ушли у двориште и ја и Жељко Ђукић и чини ми се да је био Никица тај један дечко што је био не знам му право име, али он је био исто са нама и још неки двојица, тројица, сад не могу тачно да се сетим ко је тачно био, али смо ушли у двориште где смо требали да уђемо у кућу и та кућа је била, амфорт тај био је закључан, као нека стаклена веранда и то је било закључано, тако да сам ја

ушао у тај амфорт и отворио тај амфорт и ушли у ту кућу. Међутим, када сам отишао горе и када сам видео да нема никога у кући, сишао сам доле, Жељко ми је рекао идемо напоље на улицу, на центар тамо где смо и стојали пошто су у кућама, неким кућама су били цивили, није се могло улазити у куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цивиља је било да у тим двориштима. То вам је као отприлике једно двориште, па кад уђете у то двориште у том целом комплексу тих кућа има више кућа, разумете, и онда из тих неких кућа било је људи, излазили су напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их видели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Видео сам да, видео сам цивили, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене, децу, мушкарце?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, виђао сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И жене и децу и мушкарце?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цивиле, жене, углавном жене и децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са стварима неким или без ствари?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Обучени нормално онако као да су људи изашли у двориште своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са торбама, кесама или без?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се, ја мислим да нису, пошто нисмо се дуго задржавали ту, изашли смо напоље, не могу да се сетим да ли су имали ствари или су били, нормално су били људи изгледали обучено нормално, цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били нешто опкољени војницима или су се слободно кретали ту кроз двориште, шта су радили они у дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Они су излазили из својих кућа, да виде шта се дешава, међутим ми смо када смо видели да ту људи има, ми смо напустили двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ми смо изашли напоље, ту на тај трг где смо се вратили па оно где је аутобус био паркиран, ту смо стали поново јер нисмо могли да улазимо у то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли комуницирао неко са цивилима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па ја, ми нисмо, ја стварно не могу да кажем да ли је неко комуницирао, ја нисам видео јер ми смо изашли напоље и напустили смо објекат, то двориште, ту пољану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још изашао осим Вас и оптуженог Ђукића?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па знате како, из те наше, из те наше групе ко је био, били смо, изашли смо ја и Жељко и Никица је изашао напоље, изашло је доста је људи углавном било напољу кад смо изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте рекли да Вам је оптужени Ђукић рекао да изађете напоље из дворишта јер се очигледно ради о кућама које су већ попуњене, е сад ја сам схватила прошли пут да мислите да су попуњене од стране, да су војници већ заузели, а сада кажете да су то били цивили у кућама, у том смислу су биле попуњене?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, Жељко је када је видео да има људи у дворишту, он нам је рекао да изађемо напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте Ви видели да су цивили изашли из дворишта на улицу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цивиле је водила једна група војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то ваши или неки други?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја мислим да су то били наши војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шкорпиони»?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја мислим, не знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро а неки ПЈП, тако сте рекли прошли пут?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је већ сам чин када су група војника која је водила те цивиле па их вратила у двориште, чула се пуцњава, е онда је наишао тај један дечко из ПЈП-а са аутом за прву помоћ, као Црвени крст, и дошао је и не знам ни ја већ је тамо помагао пружао прву помоћ док смо ми сви били напољу, добар део не знам ни ја сада не знам отприлике цела та онда чета се вратила, шта је то већ, вод, вратила се испред ту где су аутобуси били наши паркирани, разумете. Е онда је тај нашао тај из ПЈП-а господин и који је помагао тамо цивилима у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се пружи помоћ је ли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што сте прошли пут рекли да је група цивила изведена из дворишта на улицу, и да су их спровели припадници неке војске у маскирним униформама, а да је један од тих војника имао униформу и на њој је писало ПЈП, зато сам Вас питала за тај ПЈП. Јесте ли видели неки догађај?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Видите ја сада не могу да се сетим, али ту је било више ознака, ту је било и САЈ, тај господин што је помагао, ја мислим да је он из САЈ-а, да ли је ПЈП или САЈ ја сад не могу тачно да се сетим, али он је био из неке, из специјалних јединица и он је дошао да интервенише када је чуо пуцњаву и да помогне цивилима. Цивили јесу били изведени напоље, држим се тога ко прошли пут, и враћени су у двориште то одакле су били изведени, стим што се после извесног времена чула пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ми смо били напољу на улици стојали када смо чули пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми сада са ким сте били напољу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Напољу сам стојао ја и Жељко Ђукић, био је ту Предраг, био је ту Никица, био је ту Ђоко чини ми се, Пера, било је ту, ту је углавном у не знам ни ја 15-20 група по пет, шест људи било на квадратних сто метара не знам да ли ме разумете, то је било два или три аутобуса, не могу тачно да се сетим и свако је ту био стојао у групама, али са мном су, највише се сећам Ђукић Жељка и Предрага Рисовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми Ви сте прошли пут рекли да знате да оптужени Ђукић то није урадио, због чега то знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што знам да Жељко то није уради, Жељко је био са мном напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте напољу заједно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У том смислу прошли пут смо Вас питали за неки разговор који сте водили са супругом оптуженог, сећате се, па сте рекли да сте имали два нека разговора и тако даље, да је она вама рекла да ћете бити позвани на суд.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па нешто у контексту да ћу бити позван на суд, ништа конкретно везано за суд да смо причали, али сада не могу да се сетим ни са њом, са њом женом нисам причао сигурно, сигурно две, три године, ако не и више, сигурно нисам, зато што нити је срећем у Шиду, нити одлазим код њих, они су моји пријатељи били када сам се ја оженио, мислим и сада, али не посећујемо се ја и госпођа Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам још, из исказа, односно из одбране оптуженог произилази да сте Ви ушли у кућу тако што Вам је он направио, пружио, помогао Вам је рукама да се попнете, да сте Ви чак и пушку заборавили напољу.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам пушку оставио био напољу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте онда били практично у кућу када се све то десило и да сте због тога били у прилици да гледате само страдање цивила и да видите ко је пуцао на њих?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам је он после, ја сам Вас то и прошли пут питала.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је он онда Вас напољу нашао, питао, видео како плачете и закључио из тога да знате шта се дешавало, али Ви сте само одмахнули руком.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Верујте ми да би да сам био ту рекао би, али нисам био унутра, био сам напољу, ја јесам био шокиран што се тиче тога дела догађаја, али сам претпостављао шта се дешава када сам видео ту војску која је вукла те цивиле када су их одвели унутра и онда сам закључио да се нешто страшно дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте били у кући?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам био у кући, нисам дефинитивно, нисам био унутри и да сам био унутри рекао би био сам и потврдио би причу коју Ви причате, и Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што он прича?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, да, што Жељко каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се да сам Вас прошли пут то исто питала?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте питали сте ме тако нешто у том контексту, али нисам видео значи нисам био унутра, ја сам изашао из те терасе када је Жељко још био у дворишту и повукао је и мене и Никицу и још неке одређене људе, повукао напоље, на центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је он Вас то повукао и тако даље.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мислим повукао, рекао, није ме повукао физички не говорим, него ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, наравно, него хоћу да Вас питам везано за то ме асоцирало да Вас питам је ли он био Вама командир?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ми смо тамо, мислим ја сам прошли пут изјавио сама та организација и то функционисање те јединице то је тако, то је смешно да то не могу вам ја описати, ту командири и неке варијанте, то је распуштена банда која је буквално истрчала из аутобуса и то је трчало ко како где шта хоће, али Жељко, ми који се знамо из града, из Шида, јер је он мој кућни пријатељ, био код мене у сватовима, ми смо ту били заједно и у принципу Жељко је из тог, са те територије из Крајине бивше и има искуства што кажу тамо је прешао што каже ратовало се код њега кући, ја сам њега следио у принципу како он каже гледао сам га као старијег, искуснијег и држао сам се њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па зар није био командант Вукшић Зоран?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир Вукшић Зоран?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вукшић Зоран, Вукшић Зоран, ја ни не знам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ко је то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био командир можда Медић Драган?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мени не, ја нисам имао командира, не знам како да Вам објасним али ја нисам имао командира мени је то мало и смешно да кажем али никог претпостављеног нешто да вам кажем, то је само оно као радна акција буквално, оно идеш тамо у Пролом Бањи седиш тамо, одједном долазе неки камиони каже иде се ујутру вамо тамо оно иде се у Подујево, тамо смо били кажем Вам између сат и два времена, не дуже и већ како је то испало на крају отерали су их оданде, нас све заједно су отерали оданде и мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао оружје.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То нам је донешено у Пролом Бањи су нам делили оружје, у ноћ прије као што се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћ пред полазак?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па и ја мислим да је тако било, можда и два сад не могу да се сетим тачно свега, али углавном добили смо, нисмо добили сад да нам је дао неко сад пушку па да идем одмах, него то је било мало као да се очисте, као нешто биле су масне, конзервиране, разумете то је морало као да се спреми и то је онда рађено, спреmano, да ли дан, да ли два, али углавном пре тамо него што ће се ићи. То је тамо су стигли пакети, ти сандуци, то је као ту је хол хотела, то је само тамо унешено, бачено, то је оно дељено, ту је седио тај командант Слободан Медић Боца, он је седио тамо и он је говорио овој групи дајте тај сандук, то, то, то, људи су узимали знате како се оно, углавном муницију нисмо добијали тад зато што не знам оно само пушке за чишћење смо добијали, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, оптужени Ђукић каже да је он једној групи војника из сандука поделио оружје?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу, не знам, стварно не могу да се сетим, знате како, то је група од 100 људи која стрчи у хол од неких можда 100 квадрата, 50-100 квадрата хол и то је оно читава збрка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми још ако је та организација читава била таква у Пролом Бањи, је ли било обавезно шишање, бријање, да ви будете озбиљна војска, је ли таква нека наредба постојала?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам не могу да се сетим тога, ја јесам у принципу увек обријан и практикујем кратко шишање, али не знам да ли су имали то, не верујем, не верујем, зато што отприлике то је оно било све неозбиљно некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, како сте из те куће која је била закључана, како сте изашли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам био прескочио тај амфорт, отишао горе и док сам погледао тамо видео сам да ми можемо да уђемо унутра и да станемо, изашао сам напоље, вратио се, онда сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте изашли питам Вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Исто куда сам ушао кроз ту рупу горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз ту рупу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: И рекао сам Жељку, ово је празно, међутим ту се већ скупљала група људи у цивилу и онда је он како сам већ рекао, он је мене извукао и рекао ајде идемо напоље овамо не можемо улазити у куће, каква је то каже будалаштина, улазе у куће а људи живе кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јесте ли ви ушли у кућу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја јесам ушао у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако што сте, била су закључана врата куће, па Вам је он помогао, па сте преко терасе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Оставио сам пушку напољу код њега, оставио сам и прешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У саму кућу, у собе јесте ушли, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па то је као нека амфорт, степенице горе и дошао сам горе и видим да је празно, видим да нема никога, разумете, ту је соба била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то горе су просторије у којима се живи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте, једно као пред дневни боравак и боравак дневни и ту је било празно и ја док сам сишао сад назад враћао се, видим да су се већ из тих, из тог великог дворишта људи скупљали у том дворишту, у цивилу људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте се Ви попели тако што сте са улице директно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, то је улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли, или сте ушли у неко двориште као кроз тунел неки?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је као улаз у двориште једно, а у том дворишту има сад како да вам објасним, као насеље, као 10-15 кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте у ту једну кућу ушли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ту од тих кућа, ја сам ушао у ту једну и видео да је соба празна. Међутим у тим другим кућама вероватно су ти људи цивили били у другим, јер то је дугачка улица колико се сећам и још је војске имало намеру да уђе у те куће и онда су негде ти цивили били и они су излазили напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и вратили сте се истим путем, нисте могли да отворите врата или да?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Одмах, не исто кроз ту рупу сам искочио и изашао напоље, видим да су цивили, Жељко ми је рекао идемо на улицу, не можемо се усељавати зато што овде постоје цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, оштећени неки кажу да су видели једну особу како скаче, по њиховим речима, са терасе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, ово је амфорт, ово је капија, није са терасе значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је капија.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, капија, амфорт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ми кажите ко је вратио цивиле у двориште када сте стајали на улици и видели да се враћају, ко их је вратио?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Именом и презименом не могу да кажем јер не познам никог од њих, јер знам да је група војника у маскирним униформама, било је ту ознака кажем вам и Посебне јединице полиције и

била је униформа зелено као маскирна и била је као плаво маскирна полицијско маскирна униформа, било је ту свакакве војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша војска пратила «Шкорпиони» или нека друга?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Моја војска није сигурно, ја нисам имао војску, него са Жељком Ђукићем ја сам био, Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим та ваша значи јединица, да ли је неко из те јединице био у групи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, не знам ја не могу да кажем да ли је неко од њих вратио када никог од њих нисам, нисам препознавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели након што је почела, односно након што је било пуцање, а када сте видели да долази тај САЈ-евац који указује помоћ, да ли сте видели ко излази из дворишта?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ја сам био код аутобуса већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте отишли код аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јер ми смо тамо били постројени оно кад је почела та пуцњава, онда је наишао тај, ми смо се разишли код својих аутобуса и тамо стајали смо у гомилама и онда је дошао неко из САЈ-а, тај господин који је помагао и онда оно буквално свашта нам је рекао и псовао тамо и оно постројио нас је тамо и ушли смо у аутобусе и напустили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, колико је удаљен тај улаз, то одакле сте изашли и то двориште где сте видели цивиле, колико је то удаљено од аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу ја сад, ја то оног секунда то ја не могу, кад сам био тамо то ја сад не могу, не могу да проценим, можда сто метара, можда 500 ја стварно не могу да вам сад кажем кад изгубио сам слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви прешли то, значи били у тој кући, па сте онда сишли доле, па Вас је онда Ђукић позвао, Ви сте изашли на улицу, видели сте како цивиле изводе на улицу, како цивиле враћају, кад сте Ви већ код аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ми смо се већ удаљили од тог улаза, од те куће, од тог амфорта где се улази, и где је та, ми смо се удаљили већ сигурно једно 100 метара према аутобусима и онда смо видели како је група војника касније водила исто у том смеру те цивиле и касније су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели сам улазак цивила у двориште, како се враћају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам видео, то је, не могу вам описати аутобуси су са ове стране иза ћошка, они су прошли, не могу сада, али знам да нисмо могли да видимо где су они отишли са њима и у ком смеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле аутобуси су са ове стране иза ћошка, они су прошли не могу сада, а знам да нисмо могли да видимо где су они отишли са њима и у ком смеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви сте видели само како цивиле враћају према кући?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не како улазе у двориште?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Неко је то био викао од тих неких јединица, тамо исто, од неке друге војске, као не они су као кренули да их приведу, какво привођење не знам ни ја нешто, то сам чуо галаму и онда су та иста група војника окренула се и вратила те цивиле из истог смера одакле су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте се налазили у тренутку када је пуцано?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То чули смо на тој раскрсници, ту где су били аутобуси, близу аутобуса, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте близу аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, близу аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са Вама је био оптужени?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, Ђукић Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли било после неке приче у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Приче, знате како оно то све када се издешавало сви смо, ја сам барем био фрапиран, нисам, претпостављао сам шта се десило и после те галаме како нас је тај господин из САЈ-а најурио и свашта нам рекао и псовао, оно у принципу осећао сам се онако неугодно и седио сам ту и знам када је Жељко, пошто је Жељко остао напољу код аутобуса, дошли су, неко је дошао од надлежних, не знам сада са ким је причао, углавном када је ушао у аутобус, онда је и он нешто мало онако псовао тамо и у неком контексту вређао нас је, не вређао него онако погрдним речима као ако смем да се изразим вулгарно је, у фазону нешто јајаре, кући имам троје, четворо деце, као ко је то могао да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јер онда смо претпостављали да је нешто направљено. Псовао је у аутобусу углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам имала да Вас питам. Да ли чланови већа имају питања? Не, изволите тужилац да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад мени није јасно слушајући оно прошли пут, прошле године и сада, па када сте Ви сазнали да се нешто десило, тад кад је Жељко у аутобусу то питао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па ја сам чуо, не ја, сви смо чули пуцњаву, то је можда ваздушном линијом на неких 100 метара, 200, то се чула пуцњава, претпостављали смо да се десило не би нико сигурно у тој, у тим ратним околностима пуцао у ваздух, претпостављали смо да се нешто, међутим

када је Жељко дошао у аутобус, када је почео да галами, а и самим тим прије тај господин, споменуо сам га из САЈ-а, он је дошао са хитном помоћи, црвеним крстом тим комбијем, да помогне на тај део, у то двориште, а ми смо видели када је он прошао и онда је он тамо вероватно помогао цивилима и дошао је код нас пред аутобус тамо, постројио нас све, галамио и ми смо ушли у аутобус јер кад су нас тамо најурили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви видели тај, ту хитну помоћ?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када је прошла, јесмо да, јер он је прошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели где се зауставила?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, нисам видео, нисам, али претпоставио сам да је ишла тамо где је пуцњава, тако сам оно претпоставио. И онда кад је он дошао још кад нас је постројио тамо, ја сам молио бога само да ја уђем у аутобус и да идем кући својој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је тај из САЈ-а био када је хитна помоћ дошла?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па не би вам знао рећи, не би вам стварно знао рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви повезујете кола хитне помоћи и овога из САЈ-а, да су били заједно, је ли он био у колима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ко, не знам да ли је он био у колима, углавном када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да он има везе са колима хитне помоћи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што је прича била да је он помогао цивилима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је причао да је он помогао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па неко је тамо у аутобусу или већ у гомили војника, не знам, не могу да се сада сетим, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви то нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да је он помогао цивилима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што нам онда причате да је он пролазио, пре 10 минута сте о томе причали, ја имам утисак као да сте Ви то све видели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам видео да је он помагао цивилима, нисам стварно видео, да сам видео рекао би, нисам. Ја знам из приче, и знам када је тај комби прошао, после пуцњаве он је дошао да нас построји тамо и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта вам је рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па свашта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта вам је рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па псовао тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што вас је псовао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па вероватно, вероватно зато што је направљено то што је направљено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта је направљено?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па направљено пуцњава, убијени су цивили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви знате тада када вам, када вас он грди, Ви знате да су побијени цивили, а не после када улази Ђукић у аутобус?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, Ђукић је галамио када је дошао у аутобус, али претпостављали смо да је то направљен злочин када је он самим тим речима псовао «јајаре», овако, онако, «дошли сте ту да убијате жене, децу», овако, онако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то вам је рекао, то сте значи сазнали пре него што је Ђукић рекао у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ђукић је исто да ушао у аутобус и исто је рекао, исто у том контексту псовао у аутобусу, «кући имам четворо деце», само што је Ђукић рекао да има четворо деце «ту убијате», троје, четворо деце, не знам ни ја сада тачно Жељко има велику фамилију, породицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли браниоци имају питања? Изволите.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја молим да објасни сведок ово што је говорио, дословце је рекао «кућа је била закључана», ми смо ушли у кућу, значи ако сам ја добро разумео, а могу и да питам, тај амфор, је ли на том амфору је ли то, шта Ви подразумевате под амфором, је ли то као пролаз неки?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Пролаз у двориште.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: У двориште, је ли на том амфору, на том пролазу постоји нека капија?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ту је била капија, да, отворена.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Отворена капија?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Отворена капија да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према улици или према чему, према кућама?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: То је улаз у двориште, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је улаз у плац неки велики где има десетак, петнаест кућа, ту је амфорт био отворен.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: А кад сте рекли кућа је била закључана, на шта мислите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ту је у том амфорту, у том дворишту има отприлике 15-так кућа, 20 не могу сада нисам бројао куће, рекао сам да у једну од кућа смо ми хтели да уђемо, била је закључана, горе је било стакло, и ја сам то стакло.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Само да, где горе, је ли то су врата?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Изнад врата тако да кажем, као нека капија и та капија наставља горе на стакла и ту је колико се сећам, не могу сад тачно да кажем, али то је одмах ту нека како ходник, неко степениште неко као за пењање у кућу, не могу сад тачно да се сетим.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: За пењање у кућу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Јесте се пели у кућу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Отишао сам до дневне собе горе мало пре сам рекао.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Само морате мало извињавам се, пошто овде нама је то важно, стварно немам потребе да би вас нешто.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам се попео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сачекајте овако, значи сачекајте да одговори, само то.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам се попео горе тим степеницама, била је дневна соба и пред дневна соба, да ли је то трпезарија сада не знам тачно не могу да се сетим, али.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Је ли то горе било празно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи али прекидате опет сведока у пола речи.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То горе је био празан простор, док сам ја то био горе попео се, сишао доле, из неких кућа у том дворишту су се појавили цивили, јер видео сам већ када сам ја силазио доле када сам изашао, људи су долазили са четири, пет локација, а то је можда група цивила 15-так, 20, 30 људи не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Кад сте се попели горе, јесу врата на тим собама које описујете, била откључана?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, отворено је све горе било.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Је ли постојала ту могућност када сте се попели да видите двориште? Је ли била нека тераса ту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам видео двориште, то је само зид, зазидано, колико се сећам, зазидано, затворено као зид од степеништа, амфорта зид, а на тој капији изнад је прозор. Кроз тај прозор сам се ја попео горе.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: То ми је јасно, али сте рекли, када сте се попели кроз тај прозор, разумем да сте се пели уз степенице.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, јесте да.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја кажем, када сте се попели, јесте могли одозго из стана да видите двориште?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам могао.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, када сте Ви први пут, где сте Ви били када сте први пут уочили да се цивили окупљају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Силазио сам из те куће, у двориште када сам дошао, изашао сам из те куће, из те капије, изашао у двориште и видим цивиле.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: На дворишту том, то је сада кажем, у том великом дворишту.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим Вас, кажете, појављивали сте се, појавили су се цивили. Да ли је то било спонтано да они излазе из кућа па долазе ту у двориште, или неко ипак руководи њима, када мислим, када кажем неко, мислим на неког војника, полицајца или било шта. Да ли је то било неко спонтано окупљање или очигледно, по наредби некога?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да кажем, када нисам, не могу да Вам одговорим на то, када не знам како, то људи када сам сишао доле, људи су се већ окупљали у гомилама, значи, долазили према, цивили, тако је, да.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Колико је било цивила у дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, кажем око двадесет, тридесет људи.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, да ли је било припадника војске или полиције у том моменту када сте уочили да почињу цивили да се окупљају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је војске, то је на више група било војске, тамо тројица, овамо двојица.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: У дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У дворишту, то је.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли се неко од тих, војске или полиције, већ не знам шта је, да ли се неко обраћао тим цивилима, да ли је руководио, да ли је манипулисао са њима у том смислу да их усмерева где треба да евентуално стану, да се скупе или тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, људи су сишли пред куће своје и тамо су стали сви заједно, сами са собом су причали, нико.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Колико је било отприлике војника у том моменту значи када су људи ти стали и тако причали између себе, колико је било војника у дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не бих знао.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја Вас молим макар отприлике.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли је било три или педесет?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, не могу Вам рећи када, била је ту група кажем Вам, по троје, четворо људи, требали су да уђу у куће и сада од свих тих кућа где су они враћали се, можда десетак, петнаест људи, униформисаних лица.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: У униформи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли је неко од тих људи био, имао на себи шлем, евентуално и панцир?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам обраћао пажњу, јер ја нисам био ту унутра, ја нисам био док су они то, вероватно док су се ту скупљали. Ја сам био унутра у кући, у овој где смо ја и Жељко требали да уђемо, да станујемо и када сам се вратио видео сам окупљање цивила и Жељко ме је повукао напоље на улицу.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, јесте Ви видели када та група цивила, пошто сте рекли да сте видели, где сте били када сте видели да та група цивила излази из дворишта?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Из своје куће мислите? То су куће, петнаестак кућа, то је двориште, али петнаестак кућа, ја сам био горе, ја сам горе.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Колико је удаљено отприлике од?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико се сећам, та кућа је била можда друга са леве стране, трећа, не знам ни ја, тако ту, отприлике, а напред горе било је још кућа, и прекопута је било помоћних објеката, да ли су то летње кухињице, да ли је то нешто у том контексту тако, шупе неке и то, али углавном, када сам сишао доле, та група цивила је била на можда неких педесет метара од нас, до сто, тамо у, значи у том истом дворишту, али на другој страни. И ми смо пут амфора изашли поново напоље на улицу.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Бојим се да Вас нисам разумео. Ја Вас питам, када сте, јесте Ви видели да они једног момента излазе из тог комплетног дворишта?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја када сам изашао из те куће, неки, да ли излазе из амфора, али када сам изашао из те куће, они су били на дворишту већ, цивили.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, јесте Ви видели да су они било ког момента изашли из тог целог дворишта кроз тај амфор, како Ви кажете?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам видео ту групу људи, да ли је то та група људи, али ја мислим да јесте, када смо ми били већ напољу, група војника униформисаних лица је њих провела тамо крај аутобуса и негде су из водили и онда после извесног времена, кратког времена, враћали су их назад.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ви сте били, кажете, колико далеко од тог амфора када сте видели да их неко води па их враћа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је близу аутобуса било, отприлике, не могу сада тачно да се сетим, можда да сам тамо на лицу места, знао бих тачно шта, како, али не могу сада да се сетим, то је можда двеста метара

негде отприлике, јер то је улица, па су аутобуси били, када се скрене лево, ту паркирани и ту смо ми се вратили на тај центар, стајали.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Кажите ми, молим Вас, док сте били у дворишту, па када сте изашли тамо до аутобуса, пре него што сте чули ову рафалну пуцњаву, из које сте закључили да се нешто лоше дешава, да ли сте видели или чули да је неко од цивила убијен, било у дворишту, било на улици?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да ли сам видео да ли је неко од цивила убијен?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када смо чули пуцњаву.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не када сте чули пуцњаву, не питам Вас за то групно пуцање, него Вас питам, да ли сте случајно, да ли сте запазили док сте били у дворишту или напољу док сте стајали са Жељком, како кажете, Никицом и тако даље, да сада не понављам Ваше речи, да ли је ту у дворишту неки мушкарац или нека жена или неко дете убијено док сте Ви били у дворишту, то је једно питање, а друго питање, тамо напољу одлазећи, како сте објаснили већ из дворишта, да ли је тамо напољу неко некога убио, а при томе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ми смо стајали на центру, рафал се чуо и нисмо видели никога, ни где се пуца, ни шта се дешава. Рекао сам, видео сам та кола Хитне помоћи када су стигла и видео сам, видео сам касније, значи ту на центру смо, када је тај господин што је галамио на нас, када је притрчао тамо и када је из дворишта тог истрчавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте то понављати што сте рекли, дакле, то је оно што смо Вас прошли пут питали.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: То Ви нисте чули, значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут Вам је предочена, извините, да ли Вам реметим концепцију?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не, само Ви изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И прошли пут смо Вам предочавали део одбране оптуженог, да је он био на улици, Ви сте били у кући, он је Вас попео са тим рукама, Ви сте били у кући, он је био на улици и видео како један припадник ПЈП из пушкомитраљеза убија једног старијег цивила. Ако кажете да сте били са оптуженим Ђукићем, да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ја нисам видео да је неко убио цивила, нисам ниједан случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прошли пут сте исто тако рекли, како сте рекли, да стојите иза овога што сте рекли, то је Ваше сећање и да ништа не измишљате. Изволите, браниоче.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Хвала. Ви сте рекли сада, на данашњем претресу сте рекли да је «цивиле водила једна група војника и да су то

били «Шкорпиони», тако сте рекли када сте почели сада излагање. Моје питање је, да ли је иста група војника водила у једном правцу и у другом правцу, да ли сте видели, да ли се можда променио састав тих људи који су их водили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Знате како, ја из групе «Шкорпиона» знам евентуално три човека, три до четири човека, зато што сам фамилијарно везан за њих и плус Жељко Ђукић, али ја мислим да је то та група људи, мислим, не могу сада да тврдим одговорно да је то та група људи «Шкорпиона», али претпостављам да јесте, јер ја сам био тамо са њима два сата и два дана пре, 90% људи тамо не познајем.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, ја сада не знам, судија, пропустили смо да га питамо, а можда је, ја ћу поставити питање и молим Вас да интервенишете, мене интересује само, да ли сте са супругом Жељка Ђукића и када сте се видели последњи пут, пре свега мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо то пропустили, то сам ја питала, то смо га питали и прошли пут и сада.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Он је рекао пре две, три године. Моје је питање сада било, да ли сте видели.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, задњи пут сам контактирао и видео, што се каже, радила је у једном објекту у центру, па сам је тамо видео пар пута али кажем Вам, кући нисам ошлazio код ње, нисам са њом контактирао.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: За тај разговор Вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Данас сам је задњи пут питао, малопре, рекох, «Здраво Јацо, Жељко је стигао», «ја не смем са тобом да причам», то је сав контакт наш био, било је напољу, стајало четири, пет људи, данас сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред суда?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, да, испред суда, «ћао», «ћао», «Јацо», ја питам, «да ли је Жељко стигао?», «ја не смем са тобом да причам» и то је сав контакт био данас, после не знам ни ја колико времена.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Е то када сте причали, где сте то причали задњи пут, па сада нам реците, где сте то причали задњи пут?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја и Јасна, то има, можда, ја мислим да је био кафе-бар «Синема», кафе-бар «Синема», има сигурно.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: У ком месту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У Шиду.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: У Шиду?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, Јасна је скупљала петицију за Жељка и питала ме »да ли би ти потписао«, контактирала је све људе који су познавали Жељка и који су били тамо са Жељком и ја сам рекао, «Јасна, ево мој број личне карте», пошто сам ја био тада у иностранству на раду, дошао сам овде, «ја ћу да потпишем овде шта треба да потпишем, именом и презименом, ево број моје личне карте и сви подаци, ја ћу да гарантујем

за Жељка, као што ћу увек да гарантујем, да Жељко са тиме нема ништа», дефинитивно, ни по командној одговорности, ни по не знам неком наређењу, не знам ни ја како.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Како је оптужен, али нема дефинитивно са тиме ништа.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви оптужени имате питања? Извините

НАТАША КАНДИЋ: Оно што је мени остало нејасно, кажете да их нисте познавали. Колико сте провели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не све, неке сам познавао.

НАТАША КАНДИЋ: Колико сте провели у Пролом Бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Рекао сам, између три до четири, не могу сада тачно да се сетим, али то је било пар дана.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а после?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: После не, после нисмо ми, ми смо враћени, ми смо враћени из Пролом Бање.

НАТАША КАНДИЋ: Из Подујева?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Из Подујева?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, у Пролом Бању и спаковали ствари, морали смо напустити овај Пролом Бању, ишли смо назад кућама.

НАТАША КАНДИЋ: Колико сте остали када сте се вратили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Слагаћу Вас, знам да је то само један дан преспаван или смо одмах, не могу сада тачно да се сетим, али смо само тај дан преспавали, тај дан и сутра напустили или смо одмах тај дан, не могу сада тачно да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Судија Вас је питала, да ли је Ђукић некада био командир. Да ли је било неких промена у његовом звању након доласка у Пролом Бању после Подујева?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: После Подујева, не знам, не знам стварно, не могу то нешто да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада ова ситуација у дворишту, кажете, Ви видите, ту је група цивила и група војника и кажете да су то Ваши. А где стојите Ви и Жељко у односу на те Ваше?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја када силазим из те куће и гледам како људи долазе, ти цивили и сада, то Вам је на пример, из тамо неке куће излазе три војника, из ове излазе три војника и то је, то су били војници у групама. Овде ова наша група која је стајала ту, када сам ја изашао из куће, ту је био Жељко и држао је моју пушку, одмах када сам сишао, каже, «Идемо напоље, какве су ово будалаштине, не може се улазити у куће, јер

људи живе у кућама, да ми улазимо и да станујемо у кућама» и повукао нас је да идемо напоље.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, сада уводите нови моменат, да војници излазе из кућа. Мало пре сте рекли, стоје цивили и.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У том дворишту, кажем, не да излазе из кућа, али то је кажем било наређено да војници уђу у куће. У том дворишту сада како да Вам објасним, то је велика башта и нормално да сада ја видим тамо где има три војника и када сам изашао.

НАТАША КАНДИЋ: Где тамо?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У тим кућама, испред кућа, разумете, у том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишта, у дну дворишта, са друге стране, прекопута?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако је, са друге стране, прекопута, има униформисаних лица, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је од Вас далеко, на пример?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Можда педесет до сто метара и кажем Вам.

НАТАША КАНДИЋ: Дајте мало прецизније, није то двориште парк.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Госпођо Наташа, ја бих рекао драге воље, али не могу ја сада, тридесет пет метара, не могу да се сетим колико је ту уопште било.

НАТАША КАНДИЋ: Са ким Ви силазите, са ким Жељко стоји?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко је ту испред врата, чини ми се да је био ту са њиме.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он стоји са тим војницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори, са ким стоји?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Стоји са групом људи у коју смо ми заједно ушли, ту је био, чини ми се да је био Никица, ако ме сећање, што се каже, служи, био је ту Никица, један, био је, мислим да је био Предраг Рисовић, мислим да је био, «Брка» је био, ја.

НАТАША КАНДИЋ: Предраг Рисовић, где се он налази данас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Он је умро.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, хајде да се не позивамо на њега, хајде неког другог, ко је још био ту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па, ја људе које познајем, зато што је мој отац родом из Шићиванца, познам Никицу, Никицу познам, и знам, знам Дмитровић Петра, људе које су ту били у близини, које сам, којих онако могу да се сетим да су ту били у близини.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, кажете да је Чубра био ту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ту је у близини био, ту у близини нас негде.

НАТАША КАНДИЋ: Где у близини, када кажете, Жељко стоји са групом, са којом групом стоји Жељко?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко је ту испред врата, да ли је Никица, чека мене да ја изађем, из куће да се појавим.

НАТАША КАНДИЋ: А ови други, ови други за које кажете, исто су «Шкорпиони», где су они у односу на Жељка?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У односу тамо где су остале куће, људи су претпостављам требали да уђу у те куће и то је раштркана униформисана лица у групама по два, три, планирана да се вероватно насели у те куће. То је комплекс кућа између петнаест и двадесет кућа у том дворишту.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, поново вратите да погледате то што Ви кажете двориште, па тих кућа петнаест, двадесет, видели смо ми овде те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Хоћу да га питам, када каже где, да видимо где стоји Жељко, онда каже, то су ови из наше групе, онда да видим где је та комуникација између њих и те групе, а онда каже цивили нешто причају. Који је однос ту између те војске и цивила и Вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја то не могу да кажем, када нисам пратио то, ја сам био за све то време док су се ти цивили скупљали, био сам унутра у кући. Када сам сишао доле, Жељко је био испред те куће где ми је помогао да се попнем горе.

НАТАША КАНДИЋ: На основу чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори, да ли можете да га пустите да заврши реченицу па онда.

НАТАША КАНДИЋ: У ком тренутку Жељко каже то што Ви кажете, «пусти, идемо одавде»?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када сам ја изашао из те куће, када сам поново прескочио ту капију и вратио се у двориште и тог секунда сам и ја видео ту цивиле, скупљања људи у цивилима и видео сам у тих пар секунди, видео сам тамо концентрацију војске, тамо тројица, тројица.

НАТАША КАНДИЋ: Концентрацију војске, а шта та војска ради када?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тамо није могла да се усели у куће, стајала је испред, вероватно је стајала тамо да се усели у те куће, не знам шта ради.

НАТАША КАНДИЋ: Сада кажете прво, стајали су, нису могли да се уселе, а сада кажете, стајали су да се уселе. Да ли једно или друго?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам шта бих рекао, ја нисам питао «шта ви радите ту», нисам могао да питам, они су удаљени од мене, ја сам ту поред Жељка и Жељко каже, овде не може.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има негде Драгана Медића ту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Драгана Медића ја знам више из приче, него лично, ја га нисам видео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте видели Сенишу Божића и Дмитровић Петра, Сенишу Божића сте прошли пут спомињали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Синиша Божић јесте био са нама у Пролом Бањи, јесте дошао са нама у Подујево, али је он, управо то што Вам причам, један можда у тим групама од тројице, не те групе, него људи су се разишли, разумете, напустили аутобусе, два аутобуса војника је напустило и почели су да, стигла је као наводно прича се мора ући. Он је ту негде, мислим ја знам Синишу, он је из Шида и знам њега, али он је ту исто негде, са ким је био, да ли на овој страни, да ли на оној, да ли је дошао у другу улицу, углавном да ли у тај амфор где смо ми ушли, да ја знам када смо ми ушли у тај амфор, ми смо пробали да уђемо у ту кућу. Ја сам ушао у ту кућу, Жељко ми је помогао, када сам изашао из те куће, већ је то.

НАТАША КАНДИЋ: Само ме ово занима, како то, Ви излазите а ови други остају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ми смо изашли, да, да, ми смо изашли на улицу, излазим из куће и Жељко нас води напоље.

НАТАША КАНДИЋ: Када излазе ти војници који су тамо остали, за које кажете, или се усељавају или не могу да уђу, када они излазе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја не могу да кажем када они излазе, али група цивила се појављује после десет минута.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, Ви стојите, Ви видите када излазе цивили.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, ја видим на центру када пролазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је видео.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам стајао на центру код аутобуса.

НАТАША КАНДИЋ: Када пролазе цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, они су ишли улицом, доводили су их.

НАТАША КАНДИЋ: И сада кажете, не знате да ли је иста група њих војника их прати или шта?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Претпостављам да су то били припадници «Шкорпиона», тако сам рекао и прошли пут, али не могу да именом и презименом тврдим када ја не знам те људе, нисам их познавао.

НАТАША КАНДИЋ: У ком тренутку се сада, Ви кажете, тамо се сада сви окупљају, стоји петнаест, двадесет група по неколико људи, који је то тренутак, када је, када се војници «Шкорпиони» окупљају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када долазе?

НАТАША КАНДИЋ: На основу чега?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Углавном после пуцњаве су сви, када су чули пуцњаву, долазили су сви до аутобуса, тамо до те раскрснице, центра Подујева. Да ли је то центар или град, али углавном, то је раскрсница, где су били аутобуси дошли, стали, паркирали се и ми смо онда излазили из тих аутобуса.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вас неко постројава?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Касније, касније, долази тај господин из те јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо, малопре сте у једном тренутку рекли да он каже, «јајаре нешто, ви сте», да ли он каже то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, он је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он тада конкретно каже, да се догодило убиство?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не он каже нама, дошли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте овако, значи сачекајте прво питање.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па када буде госпођа Кандић завршила питање, Ви ћете онда дати свој одговор. Значи, никако овако разговор.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да још једном појасните, шта тај кога Ви идентификујете као припадника САЈ-а, каже, то када он каже, «јајаре»? Ја сам сада први пут разумела да Ви тада схватате да он то говори због убиства тих цивила које сте Ви видели? После тога опет није било јасно.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Он је дошао исто на ту раскрсницу где смо ми били и постројио је тамо нас, после те пуцњаве и такве речи какве сте Ви сака изговорили, то нама је говорио свашта, «убијате жене, децу, дошли сте овде да убијате жене и децу, јајаре, смрадови», овако, онако, свашта нешто, не могу ја сада тачно да се сетим, погрдне речи.

НАТАША КАНДИЋ: То нисмо чули раније, то сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај израз смо сигурно чули, а сада, овај израз, сигурно, дефинитивно смо чули.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То сам запамтио, јер сам једва чекао да уђем у аутобус, то сам рекао сто-посто.

НАТАША КАНДИЋ: Значи Ви сада знате, па сасвим сигурно, да су цивили.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да се десио неки злочин, чим је он дошао и псовао нам тамо и свашта нешто. Штавише, један део те улице се видео.

НАТАША КАНДИЋ: Ко стоји поред Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прошли пут сте рекли овако: «Зачула се рафална паљба, појављује се специјалац који је почео да виче», буквално је рекао све те речи које сада понављате и «рекао је да их треба побити тј. мислим, војнике као керове. У том тренутку», Ви још увек нисте знали да је неко убијен, па сте то сазнали тек касније када је Ђукић ушао у аутобус и исто то поновио, обратио се тим речима, осим што је додао да има четворо деце.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То сам ја рекао и малопре исто.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете да сте Ви у том тренутку знали да су цивили убијени.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У тренутку када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то важно када је сведок то сазнао, зашто је то важно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу ја појаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите нам, шта је истина? Прво да нам објасни и да одговара полако на питања, хајде кажите нам сада, када је тај човек викао на вас, постројио вас, вратио у аутобусе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тај човек је викао на нас, не на мене и Жељка, него на комплетну јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он рекао да су цивили убијени или је то касније Вама рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није рекао цивили убијени, него каже, «убијате жене и децу, јајаре једне, смрадови, пичке једне», овако, онако, свашта нешто нам је рекао у том контексту погрдне речи, «дошли сте ту да убијате жене и децу». Ја сам се уплашио и мислио сам да ће и нас побити, ја сам само молио Бога да кренем кући.

НАТАША КАНДИЋ: Моје питање је, ко стоји ту сада када он то каже, ко је поред Вас?

Сведок ДРАГАН САРАП: Сто људи је постројено у две чете.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је поред Вас, да ли је Жељко поред Вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, немам представу, Жељко, не могу, није био поред мене, тада када сам постројен био, није био, само сам ушао у аутобус, ушао сам у аутобус и сео сам на свој сиц где сам седео када сам долазио и после извесног времена и Жељко је ушао и исто је поновио у том контексту нешто, «кући имам четворо деце».

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, да ли је он са нечим у вези то казао или улази у аутобус и то каже?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко је овај, Жељко је категоричан и сада знамо сви, то када се издешавало, када је он нас постројио, када је рекао, «убијате жене и децу», а чули смо рафал, чули смо све то, не знамо ко, шта, како, ништа, нико ништа не прича, а ми сви седимо у аутобусу. Када нас је постројио тај господин из САЈ-а, онда је Жељко ушао у тај наш аутобус и исто тако нешто у том контексту рекао, «попишали сте све ово што сам до сада», што каже у том контексту «урадио у животу, борио за правду» и то.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, он улази у аутобус и то каже, нема везе, нико му ништа не каже, никога?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, он је био исфрустриран, он је био бесан.

НАТАША КАНДИЋ: И коме то каже?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Свима нама у аутобусу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли неко одговара?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Стајао је, стајао је на степеништу, стајао је на степеништу, овај, код возача, где је возач, возач седи вероватно је возач, ја мислим да је возач био унутра и ту где стоји кондуктер, обично са тог места, је псовао нама то и тако нам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви нешто одговарате на то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја ћутим, ја сам, оно што се каже, не могу Вам описати, то се све дешава.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли неко одговара на то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, ја не могу да вратим филм уназад, а да ли се неко свађао са неким, да ли је неко директно спомињао, али знам да је у контексту свима буквално говорио те погрдне речи. Не могу да се сетим, да ли се са неким свађао, да ли.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био ту Драган Медић у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу, не знам стварно, распоред сада да ме питате где је ко седео, ко је био у том аутобусу, ја стварно не знам, јер ја сам једва чекао да дођем, да дођем до Пролом Бање и да, то је за мене било шокантно, јер тако пре некада ништа нисам доживео.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте некога нешто питали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ни са ким ништа нисам причао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте питали Жељка, да га питате, да ли зна нешто више од овога што Ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу сада да се сетим, углавном када смо дошли у Пролом Бању, није био ни за причу, био је нервозан, пошто смо ја и он били у соби и био је нервозан и оно, обојица смо свесни шта се десило и чекао сам само, ја мислим, штавише, да смо тај дан кренули кући, дошао је неки командант, постројио нас испред Пролом Бање, «Боца» исто, Медић Слободан, «Боца» је одржао говор и ја мислим да смо већ тај дан или сутра ујутру кренули кући.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било говора о томе шта се догодило?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нико ништа није спомињао, само је речено да војска мора напустити Пролом Бању и да се враћа кућама. После извесног времена, била је опет нека ситуација да се опет ишло, ја тај други пут нисам ишао и нисам био заинтересован да идем у том смеру.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте се вратили у Шид, да ли је било говора?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је прича, после два дана се чуло да су побили неке цивиле, неку децу, чуло се то у медијама, било је то.

НАТАША КАНДИЋ: Који они да су побили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: «Шкорпиони».

НАТАША КАНДИЋ: А Ви, шта сте били?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам био «Шкорпион» исто, био двадесет минута тамо са том јединицом, знам да је био ухапшен и после извесног

врeнeнa дa јe бeиo ухaпшeн, тo смo из нoвeнa сaзнaли, нaјпрe тaј Сaшa Цвeјeтaн, зa њeгa сaм.

НАТАША КАНДИЋ: Нe, нe, тo јe бeиo пoслe, нeгo тa двa дaнa, кaжeтe дa су oни пoбeли?

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: Дa, «Шкoрпeиoни» кaо пoбeли, дa.

НАТАША КАНДИЋ: Јeстe сe Ви нeкoмe прaвдaли, и Ви стe «Шкoрпeиoн», јeстe нeштo рeкли?

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: Нoрмaлнo дa сaм рeкaо дa нeмaм пoјмa, знaм дa јe бeиo убeстaвa, aли нијe нeкo прeчaо o тoмe кo јe убeиo, нeкaдa сe нијe прeчaлo кo јe убeиo, нeкo нијe хтeо дa кaжe, e јa сaм убeиo, кo бe рeкaо, кo јe луд, дa дoђe дa сe хвaли.

НАТАША КАНДИЋ: Дa ли сe прeчaлo?

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: У мoм прeсуству нијe, зaтo штo oнo, излaзим нa тaквa мeстa гдe нијe бeиo пунo прeчe o тoмe, јeднoстaвнo пoбeјeнo, рaт бeиo, бoмбaрдoвaњe, oнo штo сe кaжe, нијe тo нeштo oдјeкeвaлo у грaду, сaдa нe знaм ни јa, дa сe прeчaлo мeсeц дaнa o тoмe.

НАТАША КАНДИЋ: Дa ли јe Вaмa бeиo нoрмaлнo?

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: Мeни јe бeиo нeнoрмaлнo, тo штo сe дeсeлo, тo мeслитe?

НАТАША КАНДИЋ: Дa.

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: Нeнoрмaлнo, кaкo нoрмaлнo.

НАТАША КАНДИЋ: Питaлa бeх Вaс јoш, пoштo стe сa Жeљкoм у дoбрим oднoсeмa, дa ли гa Ви нeкaдa нeштo питaтe, рaзгoвaрaтe?

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: Жeљкa нe сaм срeо oдoндa, Жeљкa нe сaм срeо, знaчи бeквaлнo, мoждa сaм гa срeо јoш јeдaнпутa пoслe тoгa и сaдa јa нe мoгу дa тврдим, нe знaм гдe јe Жeљкo пoслe тoгa зaвршиo, дa ли јe ишaо сa њeмa или бeиo кући, рaдиo свoј пoсaо, срeтaо сaм гa у грaду пoслe мeсeц-двa дaнa, вoзи слaму, вoзи, пoљoпрeврeдoм сe бaви, стoчaрствoм и срeтaо гa јe сaм, aли oнo, нeкaдa нe сaм o тoмe ни жeлeо дa прeчaм, нeтe oвaј.

НАТАША КАНДИЋ: Имaм сaмo јoш јeднo питaњe, oстaлo ми јe пoтпунo нeјaснo, oнa сeитуaцијa у двoришту, кaдa Ви кaжeтe, oвaј, ту су цивили, нeштo прeчaју oнaкo кaо oбeчнa сeитуaцијa, јeл.

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: Нe знaм кaкo дa oбјaсним, aли вeди сe дa, oни сe сeкупљaју нa гoмилу, тo кoликo сaм јa, прeви утисaк кaдa сaм вeдeо, кaдa сaм изaшaо из кућe, вeдим дa сe oни грeпишу и дa нeштo кoмуницирaју измeђу сeбe.

НАТАША КАНДИЋ: Дa рaзгoвaрaју?

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: Дa.

НАТАША КАНДИЋ: Aли ништa нeoбeчнo?

СВEДOK ДРAГAН СAРAП: Пa, вeди сe кaо дa јe тo нeки прeтисaк, тaкo сaм јa oсeтиo, кaо дa су уплaшeни, јeр вeрoвaтнo нeсу oчeкeвaли, тo јe бeиo у прeпoднeвним сaтeмa, нe знaм сaдa бaш у кoликo сaтe, нeсу oчeкeвaли

војску у дворишту и ја сам, види се отприлике, нека моја процена, да су они уплашени, али нисам ни са ким причао ја, ми смо изашли напоље, на тај центар.

НАТАША КАНДИЋ: Онда видите војску која ту чека да се усели или схвата да не може да се усели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тог секунда, тог секунда, сва та војска, све те групације, су се полако враћале у центар тог места, ту где је био капацитет војске, где је био концентрисан.

НАТАША КАНДИЋ: У дворишту.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам који су из тог дворишта, јер, кажем Вам, било је ту десетак, петнаест можда војника у групама по тројица, четворица.

НАТАША КАНДИЋ: Сада мени није јасно, када Ви после тога на улици видите цивиле који одлазе, па их неко враћа, да ли Вама то што су они стајали онако уплашени у дворишту, војска, како Ви повезујете да су то ти цивиле који су убијени?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја не повезујем, ја претпостављам да су,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није рекао уопште, да су то исти цивиле.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је малопре да су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да су то исти, он је рекао да је видео неке цивиле у дворишту, да је видео неке цивиле како их воде и враћају.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја могу на то да кажем, сада знам да су побијени цивиле, знам да Жељко.

НАТАША КАНДИЋ: Који цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У Подујеву, ти цивиле који су били, који су били.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У том дворишту. То је писало у новинама, после су били људи оптужени, суђени, сада знам, кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Пустите Ви новине, када Вам каже, тај специјалац говори, о којим цивилима Вам он говори?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не каже он мени, ова група људи или не знам ни ја, да ми по именима, ја те људе не знам, значи не знам шта, него чуо сам пуцњаву и чујем да су убијени људи.

НАТАША КАНДИЋ: У аутобусу када се говори о цивилима, на које цивиле Ви мислите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Са никим нисам причао у аутобусу, рекао сам, ћутао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се као неважно на које цивиле је он мислио. То је неважно, немојте одговарати. Хоћу да Вас питам још нешто, како сте се вратили у Шид?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се вратили аутобусом из Пролом Бање?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Из Пролом Бање, не ја, комплетна јединица. Знате како, било је ту камиона војних, било је ту вероватно и, ја нисам ишао колима, али било је ту неких кола, да ли командантова, да ли, не знам ни ја, нека пратња, да ли не знам шта, углавном, ми смо се враћали аутобусима назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Цекић Небојшу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цекић Небојша.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цетић Небојша? Небојшу знам од пре две године, он је код нас у Шиду предузетник, држи аутопраону и вулканизерску радњу, моја фирма послује са њим, пере аутомобиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли мислимо на истог. Он је био тада са Вама у «Шкорпионима»?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, Цетић, возач, он је био аутопревозник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Цекић Небојшу који је тада био у Пролом Бањи у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не знам, знам Цетића, онда је грешка, Цетић возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате Цетића возача.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када сам се са њим упознао, каже, ја сам возио онај аутобус када су «Шкорпиони» били на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се вратио Ђукић Жељко са Вама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте, да, вратио се, у Шид смо дошли, сада да ли смо били ту у истом аутобусу или, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате онда да сте се вратили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Један део смо пута ја и Жељко прешли и камионом. Сада не могу тачно да се сетим који део пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када смо били у Подујеву ја мислим, када смо се враћали, али није нико смео да вози камион, пошто је камион био под, чини ми се, под наоружањем, требало је то вратити ваљда, па смо, сада не могу да се сетим, нико није смео да вози, онда је Жељко мене звао да ја идем са њиме, пошто су се бојали бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле докле сте возили тај камион?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сада не могу тачно да се сетим, али знам да смо један део, да ли када смо ишли доле или када за, овај Пролом Бању или из Пролом Бање према Београду, не могу тачно да се сетим, али та дестинација је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се да сам Вас то прошли пут питала, када сам Вам предочавала одбрану оптуженог, да је једног тренутка се возач уплашио и да није смео више да вози камион и онда је оптужени Ђукић сео

и возио камион, а Ви сте му правили друштво. Међутим, он каже да је то било након Бубањ Потока, на том путу за Пролом Бању, пре Подујева.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Онда је тако, ако се он, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прошли пут рекли да то није тачно, да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када сте ме то питали, онда сам после, када сам враћао филм, јер ја не могу да се сетим свега тога тачно, ја знам, после сам размишљао, јесте један део пута смо ми ишли у камиону, један део пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада кажете да је то можда тачно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сетио сам се мало сам враћао филм, нешто размишљао о томе свему, како, шта, овај, јесте Жељко је возио један део дестинације пута је возио камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, да ли знате, ко је покојног Рисовића, наравно знате и спомињете стално, ко је Смиљић Здравко?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Смиљић Здравко знам, он је Шићан, другар, познаник из Шида, другар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никицу Ковачевића знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никицу Ковачевић знам тако што је он из места одакле је и мој отац родом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били с вама то време кад сте били тамо у Подујеву у дворишту, у Пролом бањи, јесте с њима дружили у Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никице се сећам, Смиљића се исто сећам да је он био. Једном приликом смо у Пролом бањи играли карте доле у холу, холу хотела картали се, сећам се и Смиљић Здравка, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се неко сликао у Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сликао неко, мислим фотографисао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је фотографисања, да било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У та можда два-три дана, четири, колико смо били било је сликања неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У која два, три, четири дана?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Како мислите у која два, три дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у која два, три, четири дана пре или после Подујева?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Пре, пре, пре одласка тамо доле на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да разјаснимо да ли је било два, три или четири дана? Како можемо, је ли знате кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: 24. беше? 24.10. јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад се ово десило у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чини ми се можда једно петнаестак дана касније, десет, петнаест дана касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: После бомбардовања, кад је почело бомбардовање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. марта се десило, четири дана после. Кад сте ви пошли уопште, кад сте се укључили у «Шкорпионе»?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па бомбардовање је било можда вечерас, ми смо после два-три дана, дошло је оно по граду, били смо пре подне као иде се на Косово, је ли био ишао, овако, онако и онда ајд, ту је био мој брат, било неко друштво његово и онда сам сео са њима и отишао сам са њима доле, кажем у Пролом бању. Тамо смо били пар дана и онда после све то доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи онда чак 28. марта да је све ово било и да сте ви били у Подујеву то уопште није тачно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових четири дана. Тачно је?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу ја сад, ја немам ни предмет рецимо, немам ништа, ја не пратим то, нисам уопште, немам представу кад је ко, кад је ко пуцо, немам представу. Ја кажем то је за мене била шокантна ствар и ја сам се вратио кући и наставио свој нормалан живот да живим као што сам живео прије цео живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу ли се дружили можда Рисовић, Ковачевић, Смиљић са оптуженим Ђукићем?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Смиљић, Рисовић, Ковачевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Ђукићем?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: За Смиљића не знам, за Рисовића не знам, за Никицу Ковачевића и Жељка сам сретао више пута везано за јагањце и прасиће овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим тада, знате интересује ме Пролом бања и Подујево тада да ли су били у тој некој заједничкој групи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па не знам, оно не могу да се сетим тога да ли је Жељко седео са Никицом тамо и био је са мном оно, често је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С вама је био?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Онда кад није био са мном не знам с ким је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се ви фотографисали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја мислим да нисам, да немам слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се фотографисао? Ко је донео фотоапарат?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, не знам стварно, то је сто и нешто људи, откуд знам ко је донео, шта ја знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви беше у фамилијарним односима са покојним Рисовићем?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Покојни Предраг је брат мој, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели слике његове одатле?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, нисам видео. Не знам сад, не могу да тврдим можда се он није ни сликао јер кажемо вам то је било први пут је он био то са мном, кад сам ја ишао с њиме, а други пут ја мислим да је он ишао други пут кад је Боца правио ту јединицу да је он опет ишао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је опет ишао на други терен.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Е сад да ли су то слике из тог првог, другог пута, чини ми се да су те слике тај други пут кад су ишли на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су тад, како су ишли, мислим која маршрута?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам то, ја нисам тад ишао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли исто кренули из Шида? Знам да нисте ишли.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, нисам ја пратио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да сте ви у доста блиским фамилијарним односима са покојним Рисовићем.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесмо ми али нисам пратио уопште тај део његов где је он ишо, шта је ишо, он је одрасла особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Он је одрасла особа, нисам ја оно што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам мислила да сте то контролисали, него да вам је можда причао.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је база опет била у Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам ништа везано за то. Нисам никада никог ни питао где, шта, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај други?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Знам само да се прича да су били у Језерцима и из те приче знам да је Горан Стопарић тамо рањен и да је изгубио лакат шта ли, то знам из приче зато што сам касније и са њим био у присуству кад је причао једном приликом да је био тамо да је рањен и да се ради о тим неким, планини некој, Језерца нека на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је био и покојни Рисовић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, није он ту био, ту је био Горан Стопарић, са њим сам причао у једном локалу у Шиду на кафи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него на том, на Језерцима је био и покојни Рисовић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ако су само тамо били тамо је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не, само да завршим па ћете онда моћи ви. А како ви знате да се оптужени Ђукић вратио са вама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Како знам да се Ђукић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ако није био са вама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да се вратио са мном, а није био са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратио са вама, а није био са вама у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ја кажем не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим али знам да се вратио. Знам да се вратио зато што је, тај аутобус је ишао редом пут места како је ко враћао се у Србији где живи тако је аутобус тамо стајао и истоварао. На пример у Београду стао истоварио, у Руму стао, у Митровици је стајао, истоварао људе где ко излази. Нас су у Шид истоварили, кад су дошли у Шид нас су у Шиду истоварили и то је то, отишли својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких људи који су остали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Где, у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не знам, не могу да кажем то кад, то су два аутобуса. Ја нисам познавао све људе тамо, знао сам кажем вам можда максимално десетак људи, лично да сам знао, да сам знао као типа Смиљкић Здравко, као Горан Стопарић, као Рисовић Предраг, као Синиша Цици Божића, то су ми другари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божића. Покојни Милићевић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни Милићевић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Покојни Милићевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђока Чикин?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ђока да, да. Његов син иде са мојим сином, е тако, боље сам га упознао после свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овога?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, после свега тога да. Нисам га знао прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Томић Милован?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић Милован?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Томић Милован, знам њега, он је тамо близу тог места одакле је мој отац исто из Бановаца, Шића га зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Али не знам га добро сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате тамо?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер га знате тамо са одласка тог на Косово?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам ли га тамо познавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, да из виђења знао сам га онако, нисам био добар с њим да смо се посећивали дружили али знао сам да је он Томић Милован и знао сам да је Шића, јер они су долазили некад у Шид пре свега тога док је била та Крајина они су долазили често код нас у Шид овамо из тих Бановаца и Мирковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па ти добар део “Шкорпиона» које сам знао из виђења, типа Боцин брат њега сам знао из виђења, то сам рекао и прошли, њега нисам знао лично али њега сам знао ту у Шид долазио викендом са мотористима неким тако да сам га знао из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим што сте играли карте тад у хотелу «Радан» да ли сте имали можда неке спортске активности?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да ли смо имали споредне активности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спортске активности?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесмо, јесмо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Играли смо, физичко, играли смо фудбал напољу, био је неки помоћни терен за фудбал тамо смо играли фудбал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био базен?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је базен али мислим да се нико није купао, мислим да је био доле у хотелу базен колико се сећам, не могу сад тачно баш да тврдим али сећам се теретане и сећам се онако кроз маглу сећам се, ја мислим да је био базен, не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било около око хотела неких угоститељских кафана, објеката?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, не могу то, не сећам се да ли смо негде ишли около Пролом бање, само смо излазили напоље то је био круг шетање и био је тај спортско игралиште углавном сам тамо проводио време, фудбал сам играо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оптужени Ђукић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко се углавном задржавао у просторијама, слабо је излазио напоље на спортске активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао он у те кафане?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, не знам, стварно не знам. Нисмо били стално заједно, нисмо били 24 сата заједно, значи кад смо били ту унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте спавали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У соби смо да били, да смо били заједно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да вас питам још само пошто смо, мало пре вас је неко вратио на тај део, да ли сте видели, јесте ви први ко је изашао из тог дворишта када сте видели цивиле или сте видели можда још неке војнике из ваше групе који су пре вас изашли на улицу или сте неког кад сте ви изашли затекли на улици?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је тај баш управо Ђоко Чикин је већ био стојао ту на центру Милован, био је стајао на центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђоко Чикин или Милован?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па како се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи има Ђоко Чикин и има Милован.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја њега знам као Ђоко Чикин, не знам му тачно име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је Ђорђе Милићевић.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ђорђе Милићевић да, он је стајао напољу, Дмитровић Пера је стајао тамо напољу, Рисовић Предраг је стајао тамо напољу, ја и Брка и Никица смо тад дошли до њих тамо и тамо смо стајали тј. стајали сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте спомињали Сенишу Божића, кажете пре вас да су из поменутог дворишта изашли Божић, Ковачевић, Дмитровић видели сте Рисовића, не можете да се сетите да ли сте видели сад опет Божића и Стопарћа итд, то сте рекли прошли пут, јесте мало враћали филм у међувремену или шта, јесте размишљали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па не знам како да вам кажем, то је све кроз маглу, то је пуно времена прошло, не могу ја сад вама да кажем зато што ја имам после свега тога имам кроз другачији и прије тога смисао живота нисам био нешто преоптерећен тиме, било ми је страшно то што се десило, међутим ја сам живео свој живот даље и нисам ишао у том смеру да се бавим тиме и да будем члан те јединице, тамо сам сасвим случајно кажем залутао, а знам дефинитивно да Жељко Ђукић је био са мном напољу то је истина права која не може да се сакрије, то је дефинитивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Интересује ме само кажем вам тај други одлазак на терен и тај ваш однос са покојним Рисовићем који је заправо до овога у том тренутку живео, он је од овога примао паре, плату од САЈ-а, знате.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Верујте ми да нити сам био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам да ли можда знате како су ишли итд?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, стварно не знам, јер ми станујемо на различитим местима. Нисмо ми рођена браћа да станујемо у истој кући па да ја знам где одлази, ми станујемо на различитим местима и ја сам имао неки свој приватни бизнис који сам радио, нисам пуно посвећивао томе,

кад је речено да се иде мени то није пало напамет да идем више у том смеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац је хтео још нешто да вас пита, изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли ви познајете Демировић Дејана и да ли је био Демировић Дејан кад сте ви били у дворишту да ли је Демировић Дејан био у дворишту у време кад су почели цивили да се окупљају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овим, сачекајте молим вас.

За овим се опомиње бранилац.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких проблема?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Шта кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких проблема?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не знам каквих, на шта мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате на шта мислим, у овом предмету?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало да седнете молим вас да се одморите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не судија, извињавам се, ја молим да сведок одговори на моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да поставите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја нисам ништа инсинуирао у вези Демировић Дејана, ја само питам да ли је Демировић Дејан био у то време у дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо сада, за сада да вас замолио да изађете, у ствари седите мало ту да се ми повучемо. Ништа, вратите се молим вас овде, веће је донело одлуку да сведок одговори на ово питање. Да ли знате о којој се особи ради?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: За Демировић Дејана сам сазнао из штампе. Значи да сам га знао прије тога нисам га знао, за њега сам сазнао да је он био везан за Сашу Цвјетана, да је он био извршио тај злочин, када је то већ прошло неко извесно време у новинама је писало и између људи које сам ја познавао коментарисали су тад у то време оно по Шиду да је то тај Демировић и Цвјетан, из штампе када је већ изашло у медијама да је суд се водио против њих.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ако сам добро разумео да завршио са тим, значи ви у време кад се дешавао овај догађај нисте познавали Демировића?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, када сам био тамо доле нисам познавао Демировића.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали колико ми се чини ни Цвјетан Сашу већ сте чули из медија?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ни њега нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли одбрана има још неко питање? Тужилац је хтео нешто да интервенише. Кажите питање неко, па се и оптужени јавио. Хоћете до ВЦ-а, добро, хајде питајте па ћемо онда да завршимо овај део.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете «распуштена банда, радна акција», а прошли пут сте нам рекли да вам је Боца Медић наредио да идете по кућама и да се уселите да нађете смештај.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам ја то рекао да је то мени Боца Медић наредио, ја сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја вас онда сада питам ко је наредио на тој «радној акцији» или да не кажем тој «распуштеној банди» да се усељава по кућама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нама нико није наредио, него је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте рекли да је стигла наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам рекао да су људи, да је неко дошао рекао да се улази по кућама да се нађе смештај за спавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте ви били кад је неко дошао и рекао то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је било 50 група, одједном само речено је као уђите у куће и станујте, не знам тачно ни ко, ни када, једноставно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се ви налази у аутобусу или ван аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Били смо испред аутобуса, јер аутобус је већ стајао једно 20 минута, само да завршим причу пошто се тога сећам, аутобус је стајао већ једно 20 минута, ми смо седели у њему и онда изашли су пар војника вероватно да запале цигару, па је изашло још пар војника, па пар војника и онда кад остане тројица, петорица сви су изашли из аутобуса и то су се формирале групе од три до пет људи, тако се сећам. И онда је нешто ту одједном неко почео, не знам тачно ни ко, ни шта, углавном иде прича једни се одвајају да се уђе, наредба је или не знам неко је као рекао да се улази у собе да ћемо преспавати ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и ви долазите до ове куће, Жељко вам помаже да уђете у кућу и шта је требало ви у тој кући да урадите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Требало је да видимо да ли је та кућа, да уђем да отворим капију и да се уселим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли отворили капију и уселили се?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисмо отворили капију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што кад сам изашао напоље, кад сам стрчао доле са куће Жељко је рекао «Излази, ево људи овде».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је вама требало времена да видите да у кући нема никог?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па сам улазак док сам то прескочио, док сам се попео горе, између три и пет минута можда, отприлике, не знам тачно сад нисам мерио, да сам имао сат на руци па да сам мерио, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се десило у том дворишту од тренутка кад сте ви ушли, значи ви улазите у кућу и једну ситуацију сте у дворишту запамтили, е сад кад сте ви изашли после три до пет минута шта се то десило у међувремену, каква је разлика у том дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, у том дворишту има седам до осам, десет, петнаест, не могу сад тачно да говорим пошто госпођа Наташа каже није сигурно толико, не знам, кућа, излазе цивили и Жељко мени виче «Излази напоље, идемо на улицу, овде не може, какве су ово будалаштине, излази напоље, идемо напоље».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте ви отишли, рецимо у односу на те аутобусе који су били ту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Рекао сам вам тамо према центру том где смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то близу аутобуса који су били?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Где смо били концентрисани и прије изласка аутобуса, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ту близу аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, близу аутобуса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад вас ја питам, ако је била наредба да идете да се усељавате по кућама, ова кућа или то двориште је било заузето, зашто не идете даље да тражите смештај?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што су.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Извињавам се, имам примедбу једну на питање тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву примедбу? Ставите после, ја немам нека одговори.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја нисам питао зашто, једноставно следио сам Жељка, рекао сам Жељко има искуства с тиме, следио сам њега и рекао сам буквално ето колико сам био наиван улази сам у кућу и без оружја, без ичега, једноставно следио сам њега, он је кренуо у том смеру ишао сам за њим тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ви, ако сам добро разумео, десет минута стојите поред аутобуса и шта чекате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Стојимо неко извесно време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта чекате да се деси?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да видимо шта ћемо, нико то не може ништа на своју руку да уради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми је сад мало чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментар ваш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коментар је значи нема команде, распуштена банда, радна акција, а сад ви чекате команду, а онда кажете Жељко ни по командној одговорности није ништа крив, сад вас ја то питам шта сте мислили кад сте рекли да Жељко ни по командној одговорности није крив?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Господине тужиоче, ја сам рекао и прошли пут ми када смо дошли тамо у Подујево, та командна јединица која је већ била Боцина и обезбеђење његово отишло је у, сад како смо ми дошли у том смеру и чекало се да се види шта ће бити са нама, где, шта и како и рекао сам полако је група војника три по три почела да напушта аутобусе тако да смо и ми изашли напоље и онда је одједном дошла прича као мора се у куће ући, ко је то наредио, шта је то наредио, како ко, чија је то идеја не знам да се уђе у куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја вас разумео, у тренутку кад се дешава пуцњава ви сте са Ђукићем и овим осталим вашим познаницима били поред аутобуса.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија, ја се извињавам, ја се противим оваквом начину испитивања. Прво тужилац пита нешто што је већ питано, а сад инсинуира неке ствари које сведок није рекао као констатацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На пример шта сведок није рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче, значи сачекајте овако прво да опоменемо браниоца.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Могу ли ја мало сести, мени је мало што каже вруће ми је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види сад се и он укључује.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, да опоменем прво браниоца што се укључио без одобрења суда тако што је самоиницијативно скочио, укључио микрофон и упутио примедбу тужиоцу на коју тужилац сада наравно неће одговарати, а ваше примедбе ћемо касније унети у записник. Сад ми кажите шта вас мучи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мени је мало вруће, не могу што кажу константно причам једну те исту причу, притисак је на мене велики, бојим се да хоће господин тужилац или неко да ме збуни овде, не знам о чему се ради. Ја оно чега се сећам говорим истину и то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том смислу да не питамо више.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ако неко треба овде да ја кажем можда да би неко био сретан да је то Жељко Ђукић урадио ја то не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само, ево то је последње и крај, значи у тренутку кад се чује та пуцњава кад су ти цивили побијени ви сте са Ђукићем и осталим пријатељима налазите поред аутобуса, је ли сам ја то добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, то је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то одбија се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати. Значи то вам одбијам, он је то рекао три пута данас и рекао је, значи не можете пети пут да га питате ако је то рекао четири пута пре тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вам је и тешко знате зато што не сачекате да чујете питање па да вам кажем одговорите него одмах се укључујете у разговор и сада ако можете да завршимо и да одмах идете кући, ако не да направимо паузу, како хоћете?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Је ли да наставимо суђење или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли хоћете да направимо паузу или колико имате још?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Наставите суђење. Не морате правити паузу него мало притисак је на мене зато што не могу да верујем да ми сад неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оптужени је тражио да се направи пауза уморио се, да ли ви имате много питања или једно? Једно, изволите онда.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сам вас ја питала шта се причало кад сте дошли у Шид ко је, ви сте рекли није се причао уопште о томе ко је, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Рекао сам да је јединица «Шкорпиона» да је неко из јединице «Шкорпиона» побио цивиле.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, морате да сачекате питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево госпођо питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате?

НАТАША КАНДИЋ: Па ево одговорио је.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам одговорио.

НАТАША КАНДИЋ: Питала сам онако генерално питање за «Шкорпионе».

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Питала ме да ли се причало у Шиду, у Шиду се причало да је група «Шкорпиона», прво мене је моја мајка питала, то је одједном, то је страшна ствар, по мени то је страшна ствар, мене је мајка питала ја сам рекао да је то неко из јединице колико смо ми тамо били упућени, колико сам ја на констатацију тог господина из САЈ-а, Жељкову да је неко из јединице «Шкорпиони» побио цивиле неке.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако сам рекао и девојки не знам ни ко је, ни шта је, нико именом и презименом.

НАТАША КАНДИЋ: А сад на питање браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, тражио је оптужени да направимо паузу, значи ако имате више питања направићемо паузу одмах.

НАТАША КАНДИЋ: Не, али ово је део питања, само на питање браниоца сада он каже Саша Цвјетан и Дејан Демировић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваша примедба.

НАТАША КАНДИЋ: Па, нека каже једно, шта је тачно? Је ли чуо да су Саша Цвјетан или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је чуо и једну и другу ствар.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Је ли могу да исправим? Је ли могу само да одговорим, ево укратко да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо и једну и другу ствар.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам рекао када је, из медија значи када је већ поступак судски кренуо против њих ишла је прича јел знаш да су ухапшени онај Цвјетан и то, Демировић, ухапшени су у, не знам ни ја, некој криминалној радњи, оптужени су за убијање цивила у Подујеву, из тог контекста сам онда сазнао да су то они оптужени, да су они били тамо са «Шкорпионима», нисам рекао да је неко дошао тог дана другог, трећег, да је то урадио Цвјетан и то, него када је, тако сам рекао да сам за Демировића чуо управо кад је почео тај поступак и кад су то медије пропратиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имате питања, осим ваше жеље да идете до тоалета.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Морам у ВЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли ћете имати питања за сведока?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете имати питања за сведока. Да ли још неко има нешто да пита сведока?

За овим се констатује да је током дела поступка када је заменик тужиоца за ратне злочине постављао питања сведоку бранилац оптуженог адв.Владимир Петровић ставио примедбу на начин на који тужилац поставља питања наводећи да се стално понављају иста питања и да се сведок пита тоном и на начин којима му се нешто пребацује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако? То је то.

У осталом у свему на начин који је евидентиран путем аудио видео записа са овог суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове за данашњи долазак?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам дошао аутом својим, приватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ако ви то признајете нешто можете платити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је бензин, колико вам је она путарина?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па ето ја имам плин, нека буде 10 литара
плина, то је неких 500-600 динара, плин и путарина 250,00, 750,00 динара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У једном правцу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је толико колико и кошта повратна карта од
Шида до Београда 1.520,00.

За овим сведок трошкове за данашњи долазак тражи по 750,00
динара.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У једном правцу, то је 10 литара плина.

Односно 1.500,00 динара.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: И путарина 250,00.

Па му суд досуђује 1.500,00 динара на име трошкова на терет
буџетских средстава који ће се сведоку исплатити унапред на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте слободни, можете да идете. До виђења.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Хвала, пријатно. До виђења.

За овим суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза ради одмора у трајању од 15 минута, од 12,30
до 12,45.

НАСТАВЉЕНО након паузе ради одмора у 12,54.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у наставку доказног поступка има неких
других нових предлога? Изволите, бранилац Петровић.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ми немамо нових предлога, а повлачимо
предлог за преслушавање снимка разговора обављеног између супруге
окривљеног Ђукић Жељка са сведоком који је саслушан данас, тако
сматрамо једноставно сувишно објаснићемо током евентуално завршне

речи зашто сматрамо да је сувишно, мислимо да је веће могло да стекне уверење у ком делу сведок заиста говори оно што се десило, а који део прескаче па то ће бити предмет анализе завршне речи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Онда ћемо да прочитамо писмене доказе који се налазе у списима предмета. Да ли има сагласности да их читамо на начин на који то иначе радимо тако што ћемо да читамо попис тих доказа, а онда да констатујемо да су заиста прочитани.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Одбрана је сагласна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочитају писани докази из списка предмета па се читају:

- пресуда Апелационог суда у Београду Кж.І По₂-3/2010 од 24 и 25.05.2010.,
- пресуда Окружног суда у Београду К.В. 4/08 од 18.06.2009.
- пресуда Окружног суда у Београду К.1823/04 од 17.06.2005. године којом је оглашен кривим и осуђен Цвјетан Саша,
- пресуда Врховног суда Кж.І 1874/05 од 22.12.2005. године,
- записник о увиђају ОУП Подујево од 30.03.1999. године Кри.21/99 са криминалистичко-техничком документацијом и скицом лица места,
- извештај о проналаску 19 лешева на територији општине Подујево од 30.03.1999. године,
- допис Института за судску медицину Медицинског факултета Универзитета у Приштини од 03.06.1999. године,
- балистичко вештачење од 09.05.2003. године,
- извештај о аутопсији извршеној од стране Тужилаштва Међународног кривичног суда Уједињених нација из августа 2000. године за Гаши Седмана, Тахири Идриза, Тахири Селима, Нефисе Лугалију, Фезрије Богујевци, Салу Богујевци, Шпетима Богујевци, Шпенда Богујевци, Шехиде Богујевци, Шефкате Богујевци и Нору Богујевци
- допис МУП-а Србије Управа за борбу против организованог криминала 230.778/01 од 04.07.2003. године са фотографијама припадника јединице «Шкорпиони»,

- допис МУП-а Србије Управа за борбу против организованог криминала број 230/778/01 од 11.03.2002. године са списком припадника јединице «Шкорпиони»,
- допис МУП-а Србије Управа за борбу против организованог криминала 1673/05-1 од 17.05.2005. године,
- решење о одређивању притвора за окр.Ђукић Жељка истражног судије Окружног суда у Београду, Веће за ратне злочине Ки.В.12/07 од 19.10.2007. године,
- извештај из казнене евиденције за опт.Ђукић Жељка Министарства правосуђа Републике Хрватске од 27.11.2007. године, затим
- искази сведока Анастасијевић Милана од 06.10.2008. године са главног претреса,
- Јанковић Радислава од истог датума са главног претреса,
- Марковић Драгана исти датум,
- Вулевић Спасоја од 07.10.2008. са главног претреса,
- Симовић Зоран са главног претреса од 07.10.2008.
- Ковачевић Никола са главног претреса од 10. и 12.11.2008. године,
- Павловић Бранка са главног претреса од 10.11.2008. године,
- Смиљић Здравка са главног претреса од 10.11.2008. године,
- заштићеног сведока П-1 са главног претреса од 11. и 12.12.2008. године, 21, 22. и 23.01.2009. године и 13.05.2009. године, затим
- искази оштећених Саранде Богујевци са главног претреса од 22.12.2008. године са записником о саслушању сведока пред истражним судијом од 22.12.2008. године,
- Јехоне Богујевци са главног претреса од 23.12.2008. године са записником о саслушању сведока пред истражним судијом од 22.12.2008. године,
- Лирије Богујевци са главног претреса од 23.12.2008. године са записником о саслушању сведока пред истражним судијом од 22.12.2008. године,
- Фатоса Богујевци са главног претреса од 23.12.2008. године са записником о саслушању сведока пред истражним судијом од 22.12.2008. године,
са записницима о препознавању за оштећене од 22.12.2008. године са пратећом фотодокументацијом у коју се врши увид.
- исказ оштећеног Сафета Богујевци са главног претреса од 23.12.2008. године,
- Селјатина Богујевци од 24.12.2008. године,
- Цветић Добривоја од 23.01.2009. године,

- Томић Милована са главног претреса од 27.01.2009. године,
- исказ сведока Дмитровић Петра са главног претреса од 27.01.2009. године,
- Божич Сенише са претреса од 11.03.2009. године,
- Дабич Александра са претреса од 12.03.2009. године,
- Хован Дамира са главног претреса од 12.03.2009. године,
- Брајић Драгана са главног претреса од 13.03.2009. године,
- исказ сведока Вукшић Зорана са претреса од истог датума као и исказ Цекић Небојше са истог претреса,
- исказ Манојловић Срђана такође са истог претреса, затим
- исказ сведока Цвјетан Саше са записника о главном претресу од 14.04.2009. године,
- Деветак Милоша са записника од 15.04.2009 године,
- Струхар Игора са главног претреса од 15.04.2009. године,
- Стопарић Горана са главног претреса од 11. и 12.05.2009. године када је исказ дао путем видео конференцијске везе,
- исказ сведока Бисерчић Србислава са претреса од 14.05.
- Медић Слободана са претреса од 14.05.
- Маљевић Небојше са претреса од 15.06.2009. године,
- Петровић Томислава са претреса од 15.06.2009. године, затим
- решење Нафтне индустрије «Крајина» Мирковци број 359/93 од 09.04.1993. године за оптуженог,
- Извештај – допис МУП-а Србије, Дирекција полиције, Управа криминалистичке полиције број 230-3538/09 од 17.03.2009. године,
- Извештај из казнене евиденције за Ђукић Жељка од 01.06.2009. године МУП-а Србије,
- Извод из матичне књиге умрлих за матично подручје Шид број 69 за 2008. годину за покојног Милићевић Ђорђа,
- Записник о саслушању сведока Милићевић Ђорђа под бројем Ки. 12/07 од 27.11.2008. године,
- Допис МУП-а Србије 230-5640/08 од 13.11.2008. године са изјавом Сталевић Радослава и списком ангажовања припадника јединице «Шкорпиони»,
- Писмо упућено директору канцеларије Националног савета за сарадњу са Хашким трибуналом која је на енглеском језику са дописом канцеларије у коме је садржина дописа на српском језику
- и службена белешка сачињена од стране службеника Службе за помоћ и подршку сведоцима од 18.05.2009. године везано за сведочење за Радослава Олујића,

- решење о награђивању водника Стопарић Горана од 13.05.1999. године,
- врши се увид у фотографије које је предао Ђукић Жељко истражном судији 24.01.2008. године,
- фотокопију фотографија означених од А до К и означене са А1,
- скице које су сачинили сведок «П-1» 14.02.2008. године, оптужени Ђукић 09.09.2008. године, Павловић Бранко 10.11.2008. године, сведок «П-1» јануара 2009. године, оштећени Сељатим Богујевци 24.12.2008. године, сведок Дмитровић Петар 27.01.2009. године, сведок Брајић Драган 13.03.2009. године и Цвјетан Саша 14.04.2009. године, и
- скице које су сачињене приликом увиђаја на којима су објашњења за своје исказе уцртавали Радисав Јанковић 06.10.2008. године, Симовић Зоран 07.10.2008. године, Ковачевић Никола 10.12.2008. године и оштећена Саранда Богујевци и
- фотографију из видео записа Би-би-си интервјуа са Сарандом Богујевци од 07.03.2003. године и
- прегледа се видео запис Би-би-си интервјуа.

Предњи докази прочитани и извршен увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких предлога? Не.

За овим СЕ КОНСТАТУЈЕ да је доказни поступак завршен и нових предлога за извођење доказа нема.

ЗАВРШНА РЕЧ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо ли данас? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само пре завршне речи да прецизирам оптужницу, тако што иза личних података окр. Ђукић Жељка, иза речи «што је» изостављам речи «заједно са Медић Драганом, Боројевић Драганом и Шолаја Миодрагом, против којих је поступак правоснажно окончан» и онда у другом пасусу иза речи «куће породице Гаши која се налази у улици Рахмана Морине заједно са правоснажно осуђеним, па додајем «и то», испред имена Цвјетан Саше, додајем и то. Значи остаје Цвјетан Саша пресуда Округног суда у Београду К.бр. 1823/04 од

17.06.2005. године и онда ту додајем Медић Драганом, Боројевић Драганом и Шолаја Миодрагом пресуда Окружног суда у Београду, Већа за ратне злочине К.В.4/2008 од 18.06.2009. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1-По2-3/2010. И на крају изостављам из дисползитива оптужнице речи «након чега је команда МУП-а у Подујеву по сазнању за напред описани догађај рањеним лицима указао медицинску помоћ и збрињавање а припаднике јединице «Шкорпиони» вратила са подручја Косова и Метохије. У свему осталом оптужница остаје неизмењена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је пре давања завршне речи заменик тужиоца Миољуб Виторовић прецизирао оптужницу на начин како је то евидентирано путем аудио видео записа овог суђења, па се прелази на давање завршних речи.

И заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић у завршној речи изјављује да:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам ништа ново да додам ономе што је речено у завршној речи 15. јуна 2009. године. У свему томе остајем. Уосталом чули смо и данас да сведок на кога се позива одбрана Сарап Драган, за кога окр. Ђукић тврди да је он све то могао са терасе куће у којој се попео да види, да објасни суду ко је убица, да објасни суду да то није Ђукић него неко други и овај исказ се потпуно разликује од онога што Ђукић тврди. Наиме, и он је један од оних који су у тренутку пуцњаве, у тренутку злочина налазио са Ђукићем и као што сам то рекао и прошли пут, не може се бити на десет места у истом тренутку, у исто време и то је као једини разлог због чега су сви искази сведока такви, а то је да се по становишту тужилаштва да се помогне Ђукићу да се он измести из тог дворишта у коме је био као командир одељења, касније након овог догађаја, након, како он каже, ако сам ја то добро, након те секирације, он је постао командир тог вода уместо Медић Драгана који је брат команданта јединице «Шкорпиони». То жаљење је које чини ми се није било искрено, а да није било искрено и тај податак да је након овог злочина он отишао поново на терен на Косово и овог пута као командир вода. Не бих вас даље задржавао, значи све оно што је рекао сведок «П-1», део исказа и део одбране које је дао Цвјетан Саша, искази свих ових сведока саслушаних управо потврђују да се догађај догодио онако како је то описано у диспозитиву ове оптужнице и ја при томе остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Предлаже да у завршној речи суд има у виду оно што је износио на прошлом претресу, с тим што сматра да наводно жаљење које је оптужени Ђукић изразио није било искрено, а што се види из тога што је након овог догађаја он постао командир вода, поново отишао на терен. Осим тога предложени сведоци које је оптужени предлагао да би потврдили његову одбрану то нису учинили, а супротно одбрани оптуженог из изведених доказа произилази да се догађај одиграо на начин описан у диспозитиву оптужнице и да је оптужени учествовао у извршењу дела.

Браниоци оптуженог Ђукић Жељка:

Адвокат Владимир Петровић

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја сматрам да на данашњем главном претресу није доказано да је окр. Ђукић Жељко извршио кривично дело које му је прецизираном оптужницом стављено на терет и говорећи о, да кажем, важним стварима, одлучним чињеницама из којих несумњиво произилази да Жељко Ђукић ово кривично дело није извршио.

Пре свега сматрам да је тужилаштво имало разлога да након пресуда Апелационог суда понуди макар један доказ који би на било који начин потврдио исказ сведока «П-1», који исказ је потпуно неприхватљив, пре свега због тога што тај сведок очигледно ниједног момента ког хронолошки гледано од момента када је било договора, да кажем, око његовог статуса заштићеног сведока, након нешто друкчијег статуса који је имао у неком другом предмету, од тог момента па током истраге и током главног претреса овај сведок његов исказ у погледу изгледа Ђукић Жељка евауира и уверава нас потпуно да овај сведок једноставно «П-1» није видео Жељка Ђукића на лицу места јер да га је видео с обзиром на то, на физичку конституцију и конституцију и на изглед и на доказе који су извођени током главног претреса никако не би могао да га описује, да кажем, потпуно различито у разним фазама поступка. С друге стране, мотиви сведока «П-1» су надам се сада већ и потпуно јасни. Прво уследила је једна драматична промена његовог статуса уопште у вези овог догађаја у кривичноправном смислу. Јасно је да та промена коју је очекивао свакако је био одлучујући мотив, а лични сукоб са Ђукићем, односно са Ђукићевим рођаком и очигледно жеља да му се освети, да га умеша у овај догађај би била скоро успешна да је само успео да убеди суд како је то

Ђукић Жељко изгледао том приликом и да је његов опис био веродостојан и да је он могао стварно да опише Ђукић Жељка да је ту био присутан.

На службеној белешци Ки.В.12/07 коју је сачинио истражни судија Драган Плазинић, сведок «П-1» наводи да у једном тренутку чује лагано репетирање пушке и види више лица са пушкама упереним у групу цивила и то припадник ПЈП са брадом, Ђукић Жељко са качкетом на глави. То је опис, значи једино што је приликом првог тог контакта са судом у смислу добијања статус заштићеног сведока, он је описао Ђукић Жељка са качкетом на глави. Приликом давања исказа код истражног судије, сведок «П-1» описује Жељка Ђукића, односно прво описује припаднике «Шкорпиона» као људе који су били уредно ошишани и обријани, да би ипак рекао да је Жељко Ђукић био са брадом. Тај његов опис из истраге еволуира током главног претреса па онда није више само брада него густа коса коврцава која чак вири испод капе итд. Значи, то је једноставно једна недоследност и несигурност која свакако говори о томе да овај сведок у суштини не зна како је Ђукић Жељко изгледао том приликом а Ђукић је објаснио и то да није ни могао знати из простог разлога што Ђукић Жељко није био ту приликом стрељања ових цивила. Просто је за неверовати и ја знам да ће то веће пажљиво анализирати ако бисмо за тренутак замислили хипотетички да је Жељко Ђукић приликом стрељања цивила изгледао како га описује заштићени сведок са брадом, са косом коврцавом која вири испод капе и онако како је он заиста изгледао и како га иначе описују сведоци па и данашњи сведок, а сведок «П-1» га описује као високог преко 190 до 195 па још има браду, па има коврцаву косу која вири испод капе, да ли је стварно онда могуће веровати да га нико од оштећених не препозна. Морам да кажем да је и Апелациони суд указао да су одређени оштећени, сад ћу их навести тачно, али можда и нема потребе пошто то пише у пресуди Апелационог суда, троје сведока је несумњиво препознала нека од учесника стрељања. Да ли је могуће да тако уочљиву особу огромне конституције са брадом и са косом која стреља њихове најближе, мајке, браћу, сестре, да ли је могуће да их нико не препознаје да је стварно човек био ту. Ја то потпуно искључујем. Ако је ико имао разлога да напада сваког од учесника стрељања, то су ваљда оштећени, где је толико људи погинуло и то жене и деце углавном, на малом простору директно очи у очи са лицима која су стрељања. Да ли треба стварно да поверујемо тужиоцу да нико од оштећених такву особу таквог изгледа не би препознао.

Мислим да је веома важно да суд обрати посебну пажњу на саслушање сведока Стопарић Горана дато у предмету К.В. 11/2005 од 08.03.2006. године, само да кажем ради ето знања да у то време Ђукић Жељко није имао својство осумњиченог ни окривљеног, ни оптуженог, да се против њега у то време није водио поступак, да је овај сведок Стопарић

Горан овај исказ давао у Хагу, да је у то време био заштићени сведок и да није имао, није ни могао наслутити да ће окр. Ђукић Жељко бити окривљени да би га узимао у заштиту. Значи, ту недоследност коју је првостепени суд, односно ваше веће, протумачило на штету Ђукић Жељка да је Стопарић Горан наводно имао потребе да штити Ђукић Жељка. Ако проанализирате овај исказ видећете да та потреба једноставно није постојала. Жељко Ђукић у време давања овог исказа који је потпуно детаљан није имао својство осумњиченог нити је против њега вођен чак ни преткривични поступак. Стопарић Горан је у то време, значи саслушаван у Хагу од стране истражног судије Милана Дилпарића имао већ статус заштићеног сведока. Да ли је логично да претпоставимо да заштићени сведок који једино има да страхује од лица извршилаца оваквих кривичних дела, да брани баш наводног извршиоца, да брани малтене убицу и да брани онога ко би га сутра могао угрозити јер је он заштићени сведок, а знамо да се сведоцима пружа заштита пре свега од могућности, да кажем, атака на њих од стране окривљених и оптужених итд. Не, овај сведок је потпуно категоричан и јасан и он описује догађај, неки карактеристичан догађај који несумњиво говори да у време стрељања Ђукић Жељко није био у дворишту где се то стрељање одвијало.

Значи, овај сведок Стопарић Горан већ тада 2006. године практично у свему потврђује одбрану окр. Ђукић Жељка. Хронологију дешавања, скупљања цивила у дворишту, излазак цивила у пратњи војних и полицијских особа, враћање у двориште интервенције једног припадника ПЈП-а и коментар који је један припадника, који он каже то «враћајте то у куће, сутра кад се крене крене, ко се затекне затекне». Онда говори о томе да је он видео одређена лица која се у том записнику, из опрезности не бих сада да помињем имена да не би дошао у неки сукоб са већ процесним стварима, и оно што је карактеристично да једно од тих лица излази истовремено из дворишта, како то види овај сведок заштићени Стопарић Горан са Цвјетаном и са Медићем који том приликом мењају оквир. Чињеница да је Стопарић изразио несигурност током поступка, да ли је и то лице мењало оквир у току поступка али из његовог односа према том лицу, а посебно према окр. Ђукић Жељку и према окр. Боројевићу се може закључити да је тај сведок потпуно искрено говорио шта се том приликом дешавало. Ево из чега се то да лако закључити. Сведок Стопарић је објаснио веома детаљно да је након стицања својства заштићеног сведока да је одлучио по сваку цену да каже истину шта се заиста догодило. Сведок Стопарић је то учинио на тај начин да је окривио Боројевића за овај догађај иако је за разлику од неког другог учесника у овом поступку који није хтео да му укаже помоћ кад је био рањен, окр. Боројевић му је указао помоћ и рекао је и по ту цену без обзира он је тада претрпео озбиљне повреде, он је ипак рекао да сведок Боројевић учествује у томе. За окр. Ђукића био је

потпуно сигуран и категоричан да Жељко није учествовао у томе па се онда поставља питање шта би то могло, који би то мотив могао да буде. Заштићени сведок у Холандији, који нема никаквих додирних веза, ни рођачких, нити било каквих других, зашто би он баш означио некога да јесте учинио овај страшан злочин, а за Жељка Ђукића би рекао да није. Па управо мислим да му се мора веровати да је решио да каже истину па макар то коштало веома озбиљне казне са којом се суочио окр. Боројевић која је правноснажна свакако у највећој мери заснована и на исказу овог сведока, заштићеног сведока Стопарић Горана.

Што се тиче одбране Ђукић Жељка, значи може се реконструисати једноставно кроз хронологију дешавања. Ја морам да прокоментаришем само у једној реченици исказ саслушаног данас пред судом сведока Сарапа. Очигледно је да овај сведок има, да кажем хронолошки гледано паузу у свом излагању и очигледно да у тој паузи штити лица која су већ осуђена за овај злочин на тај начин што једноставно изоставља неке догађаје који су се догодили. Он изоставља и не зна и не говори о томе, не изјашњава се о томе да ли је неко убијен пре стрељања, било у дворишту, било на улици, а Жељко Ђукић описује директно убиство старијег мушкарца албанске националности на улици и то да га је убило лице припадник Посебне јединице полиције ПЈП из пушкомитраљеза, како они то каже «ПКТ 84», на тај начин што је одгурнуло тог старца у неку радњу, да га је том приликом из два кратка рафала убило. Тај догађај несумњиво се потврђује из записника о увиђају који је обавила својевремено на захтев Општинског јавног тужилаштва из Прокупља, објављен је значи дана 30.03.1999. године и ту је констатовано да је између осталог затечено, убијено то старије лице. Тај догађај који је, ако се анализирају докази, да кажем, у склопу одбране окривљеног и наравно у склопу са свих осталих изведених доказа неколико сведока, јасно издвајају временски и просторно од дворишта у коме се догодило стрељање па тако сведок Милован Томић описује убиство тог, како он каже, деде и то га описује дословце и веома уверљиво да тај припадник Посебне јединице полиције разбија устима циви излог, гура тог деду у излог и убија га. То је догађај који је Жељко описао у својој одбрани и који тај сведок наставља да се онда цивили враћају у двориште и да је хтео и он да крене према дворишту али да га је неко зауставио. Значи, тај се догађај несумњиво догодио изван овог дворишта. Жељко га описује, описују га и други сведоци које ћу само узглед поменути, значи тај догађај се свакако десио пре стрељања. Овај сведок каже да је за све време био Жељко у близини тог места где је тај старац убијен, да се након кратком времена чула пуцњава рафална из дворишта и да је то стрељање извршено свакако без присуства окр. Ђукића. Тако сведок Никола Ковачевић потврђује одбрану у том делу окр. Жељка Ђукића и сведока Милована Томића па каже да му је Жељко рекао

«види ону будалу, уби деду» и каже да је том приликом Никола Ковачевић, да је том приликом био ту Жељко и да је том приликом био ту и Томић Милован. Тврди да Жељко нема никакве везе са злочиним. Онда описује и то да му је Жељко причао да је имао сукоб са неким лицем које ће се касније показати важним за овај кривични поступак.

Сведок Ђорђе Милићевић, такође у истрази је рекао да је Брко рекао да је неко убио деду и показао полицајца који се понашао ненормално. Очигледно мислећи на тог припадника ПЈП-а који је тог деду убио из пушкомитраљеза. Док је био на улици са Брком овај сведок каже чуо је рафалну палбу, а ту су били и Шићо, односно Томић Милован, Микица Ковачевић, Перо Чубура итд. Све те податке наравно овај сведок који је данас саслушан у том делу потврђује, не потврђује само неке ствари, мада смо из данашњег његовог излагања са сигурношћу могли закључити да је Жељко Ђукић у ствари потпуно искрено причао и да сведок тачно каже «јесте, ушао сам, прескочио сам врата, Жељко ми је помогао, придржао ми је пушку, отишао сам горе» итд. и онда одједанпут прекид па се онда као отприлике као да су се ови покојни оштећени спонтано скупили па као да то никакве везе није имало са неком присилом и принудом од стране припадника «Шкорпиона» и других полицијских и војних снага него једноставно тако и да су они изашли итд., описује шта се догодило. Једноставно мислим да је потпуно јасно да сведок не жели да говори о томе шта је видео и не жели да потврди Жељкове потпуно искрене и јасне и логичне наводе да је он заиста могао да види, али он то не жели да уради, а то на крају крајева поступак се не води против њега, суд ће ценити, да кажем, доказну снагу у том делу тог сведока.

Што се тиче, да кажем, даље наставка тих догађања, мислим да се из Жељкове реакције у аутобусу коју сви недвосмислено доводе у везу и описују као бес, резигнираност, разочараности и велики прекор по онима који су то учинили, само сведок «П-1» говори о томе да је он цинички питао као «ко уби децу». Мислим да то говори само о карактеру сведока «П-1» да о убиству деце он по мом мишљењу прича цинички, да је неко уопште могао да иронише и да испољава неки сарказам и да цени циничко тумачење, реакције Жељкове, значи реакције оца троје мале деце на убиство деце док сви други сведоци напротив потврђују да је он веома оштро реагова. Извињавам се већу да је рекао «да ће јебати матер свима који су то извршили», очигледно бесан, па Добривоје Цветић, значи возач аутобуса у повратку каже да је Жељко Ђукић седео непосредно иза њега, каже: «Жељко Ђукић је био очигледно бесан, викао је на своје колеге да није рат за њих и рекао је да ће јебати матер томе што је урадио у Подујеву. По његовом понашању ми је деловао да он није учествовао у томе». Значи, не само да овај сведок него и сви други сведоци говоре о једној веома озбиљној реакцији, једном да кажем шоку и једном огромном

прекору који је Жељко изразио у односу на ово стрељање, а да само «П-1» на неки начин схвата цинички његов прекор и његово распитивање о овом догађају.

Нешто што такђе сматрам да веће мора да има у виду као једно од кључних, да кажем, чињеница у погледу закључивања да ли је Жељко крив или није, различити, не различити, него хоћу да кажем сви сведоци или велики број сведока потпуно искључује Жељка из овог догађаја. Значи, нико од сведока није био категоричан и није искључивао у било којој прилици учешће у догађају од стране особа које су правноснажно осуђене за овај злочин. Једино сви искључују Жељка Ђукића иако се његова одбрана цени у склопу исказа свих других сведока, јасно је да он није учествовао у томе. Закон је доста јасан кад се говори о валидности и снази исказа заштићеног сведока и суд је обавезан не само да цени његов исказ и да тај исказ не може бити довољан да би се неко лице осудило у одсуству других доказа како је то правилно указао Апелациони суд, него једноставно других доказа нема, а сам тај исказ сведока «П-1» је потпуно контрадикторан и наравно да је контрадикторан с оним што је најважније са чињеницом да га покојни оштећени не препознаје. Значи, нема ниједног доказа који би осим исказа сведока свакако заинтересован «П-1» да се на неки начин освети Жељку Ђукићу и да следи неку своју идеју од момента првог зачетка, да кажем, зачетка идеје да се његов статус значајно промени у вези овог догађаја па све до краја, кажем, само је фалило било какав степен уверљивости и ако се његов исказ анализира јасно је да он на том месту није могао да види Жељка Ђукића због тога што није могао да га опише доследно, јасно је иза тога, да се не понављам, што би тако како га је он описао га оштећени свакако упознао.

Што се тиче става тужилаштва да жаљење окр. Жељка Ђукића није искрено јер је он отишао на други терен. Ја морам да кажем да се радило о времену великих ломова, да не можемо априори сматрати некога злочинцем, извршиоцем тешких кривичних дела, како то инсинуира тужилац и саме чињенице да је поново отишао на терен. Па многи су ишли на терен, па многи су људи били свесни као што је и Жељко Ђукић био свестан да се земља распадала, да су многи делови земље отцепљени, да је претило отцепљење Косова и ми без обзира на то што и ја као човек сам апсолутно било ког злочина, а посебно против злочина против цивилног становништва, не могу да поистоветим оне људе који су ишли у акцији, јер није Жељко Ђукић сам ишао на тај други терен, не могу све, нити је то природно нити то суд сме да уради, да оне који су након овог догађаја или након неког другог страшног догађаја одлазили на терене да су то злочинци који су вршили тешко кривично дело. Морамо поћи од премисе да је и од претпоставке невиности и морамо поћи од законске одредбе да се одређене чињенице и чињенични наводи оптужнице морају

доказати. Овде ми нисмо добили ниједан доказ сем заинтересованог, неуверљивог и контрадикторног исказа сведока «П-1». Сви сведоци и правилна оцена и одбране окр. Ђукић Жељка и исказа свих сведока и материјалних доказа управо потврђују његову одбрану у целости онако како је он описао догађај ван дворишта, хронологију дешавања, долажење, да кажем, бахато и криминално понашање тог припадника ПЈП-а, долазак санитарских возила, указивање помоћи, реакцију његову у аутобусу и све то само у односу на Жељка Ђукића, нико други не реагује, нико други у аутобусу не устаје и не протестује, никог другог не повлашћују било који сведоци. Напротив, нормам да кажем да је Жељко Ђукић ухапшен 27.10.2007. године, сви ти сведоци који га, не само да га не терете, него потпуно искључује његово присуство, су били саслушани непосредно после тога без икакве могућности, утицаја или контакта или било чега. Значи, не можемо говорити о томе да на основу малих разлика да ли је Ђукић Жељко био од тог амфора, како они кажу, 50 метара или 70 метара, да ли је стајао са леве или са десне стране, не можемо искључивати исказе сведока који говоре капиталне ствари о оном стварном догађају о стрелашу који су сви потпуно сагласни да Жељко Ђукић у томе није учествовао. Мислим да је суд у првој одлуци дао превелики значај неким детаљима за које није разумно очекивати и да су се десили пре много краћег времена да баш сви сведоци сведоче исто, али суштина је овде да је само Жељко Ђукић издвојен, очигледно и јасно због тога што у томе свему није учествовао.

Пошто сам сигуран да ће суд све ове доказе пажљиво анализирати, верујем да ћете посветити довољну пажњу и наводима жалбе одбрана на прву пресуду и речи пред Апелационим судом и да ћете посветити нарочито посебно пажњу налогу из пресуде Апелационог суда која је изричита у томе где се каже заиста да суд даје оцену и да не верује сведоцима и заштићеном сведоку Стопарићу у том делу, али суд не даје ниједан други доказ нити га има реално, нити га нисмо чули, нити га можемо имати. Значи, нема ниједног другог доказа осим контрадикторног, несигурног и у свакој фази поступка промењеног исказивања сведока «П-1».

С обзиром на наведено ми предлажемо да суд ослободи Ђукић Жељка од оптужбе за ово кривично дело и следствено томе да му укине притвор. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Бранилац Владимир Петровић предлаже да суд оптуженог ослободи од оптужбе за ово кривично дело јер у међувремену од укидања претходне пресуде тужилац није понудио ниједан нови доказ, а исказ сведока «П-1»

несигуран је у свим фазама поступка, посебно у погледу тога како је оптужени изгледао. С тим у вези нелогично је да нико од оштећених није препознао оптуженог, суд је у претходној пресуди погрешно оценио исказе сведока и супротно том уверењу након пажљиве анализе може да се закључи да сви сведоци у суштинској ствари издвајају оптуженог Ђукић Жељка да га у моменту пуцњаве виде на улици и да је то због тога што је то заиста тачно и што он у стрељању цивила није учествовао, а касније једини је изразио јавно негодовање. Како доказа о томе да је оптужени извршио кривично дело нема, то одбрана предлаже да га суд ослободи од оптужбе. У свему осталом на начин на који је то евидентирано тонски.

Бранилац оптуженог имате ли нешто да додате? Не.

Гордана Божиловић се придружује речи.

Оптужени Ђукић изволите молим Вас дођите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Придружујем се ономе што је бранилац рекао и оно што сам онда рекао у завршној речи. С овим злочиним никакве везе немам, посебно што сам рекао да се ти цивили пуне напоље и пуштени су. «П-1» ме лажно терети, то сам говорио зашто, не знам шта да кажем друго. С овим злочиним немам ништа, кажем, све што сам ја урадио тада тамо у Подујеву, с тим породицама нека буде мојој породици. Ја немам шта да додајем ту. Само да одговорим господину тужиоцу што је споменуо зашто сам отишао на други терен поново. Ја сам се пријавио као добровољац у ту јединицу, резервни састав специјалне терористичке јединице МУП-а Србије. То што се десило десило, ја сам био и даље припадник те јединице и после сам позван поново да се вратим на терен, а по господину тужиоцу ја шта сам хтео да урадим кад се тај злочин деси да променим страну и да пређем на страну ОВК, шта, мислим не разумем шта је хтео с тим да каже. Господин тужилац исто инсистира на тој оптужници и нон-стоп да ме осуди, а зашто да ме осуди, ни господин тужилац не зна зашто хоће да ме осуди уопште, ниједан доказ нема, нити ће га наћи. И онда сам Вас молио исто да питате госпођу Наташу Кандић о њеним сазнањима, пошто она је једина истрагу водила против тога злочина да каже о сазнањима која има против мене. Никад ме нико није споменуо нити ме може споменути у било каквом контексту с овим злочиним, осим тог сведока «П-1» и тај мотив Ви нисте опет хтели у поновљеном поступку проверити. Добро, уосталом немам шта друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ја сам, сада ми сугерише колега, заборавила на пуномоћника оштећених, морам да признам. Да ли могу

само да констатујем, уколико се одбрана слаже, да је госпођа Кандић се придружила речи тужиоца и својој речи од претходног претреса.

НАТАША КАНДИЋ: Ја остајем при ономе што сам рекла у вези са Ђукићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се у записнику КОНСТАТУЈЕ да је грешком председника већа дошло до тога да пуномоћник оштећених није говорио пре браниоца, па за овим пуномоћник оштећених Наташа Кандић изјављује да остаје у свему ономе што је рекла на претходном претресу.

Даље се претрес наставља изношењем завршне речи оптуженог који предлаже да га суд ослободи од оптужбе, наводи да никакве везе са овим злочином нема и у свему остаје при завршној речи коју је износио на претходном претресу и придружује се речи свога браниоца које је изнео данас на претресу.

Да ли имате још нешто да кажете оптужени? Не. Добро.

Предлаже такође да се следствено томе када се ослободи од оптужбе и притвор против њега укине.

Пошто више нико нема ништа да каже **КОНСТАТУЈЕМ** да је главни претрес довршен у 13:41 и да ће пресуда бити објављена у:

среду 22.09.2010. године, у 13:30
у овој судници или у судници број 2.

Довршено у 13:42 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА